

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Naše Celje, mesto stare pevske tradicije, bo z navdušenjem in gostoljubjem sprejelo na tisoče mladih pevcev iz vseh naših republik in pokrajin, kakor tudi mlade brate iz zamejstva, Trsta in Koroške. Letos bomo pozdravili v naši sredi tudi pevce iz ostale Evrope, ki se bodo skupno z našimi potegovali za najvišje naslove mladinskih pevskih zborov.

Pesem bo ponovno dokuzala, da je močno vzgojno sredstvo, ki plemeniti in neguje duhovne vrednote doraščajoče mladine. Zborovsko petje nujno zahteva veliko discipline in smisla za kolektivno udejstvovanje.

Mladi pevci zaslužijo vse priznanje za pridno učenje na pevskih vajah. Zrtvovali so nešteto ur, predno so dosegli sposobnost nastopa na festivalu. Zahvalo zaslužijo tudi vsi naši glasbeni pedagogi in zborovodje, ki so z vso ljubeznijo prenašali znanje na mlade pevce.

Ce se vprašamo, ali smo koristno vložili toliko truda, nešteto pevskih ur, mnogo organizacijskih priprav in tudi precej finančnih sredstev, kakšen je odgovor? Prepričan sem, da smo vsi enotnega mnenja, da se bodo trud in finančna sredstva, vložena v Mladinski pevski festival, bogato obrestovala. Z eno besedo, žetev je bogata. Festival postaja z vsakim letom večja manifestacija mladinske zborovske pesmi in mednarodno srečanje mladine.

V teh dneh bodo peli mladinski zbori iz Evrope tudi po drugih krajih Slovenije in Jugoslavije in posrečovali svoje pevsko znanje in kulturo svojih narodov. Skupaj z gosti pa bodo peli tudi naši mladinski zbori.

Vse pevske prireditve naj bodo mogočna manifestacija bratstva, vzajemnosti in priprave na miru in sožitju.

Iskreno dobrodošlico želimo vsem pevcem, gostom, vzgojiteljem in zborovodjem!
Naj bi bili festivalski dncvi vsem lepo umetniško doživetje!

ANDREJ SVETEK

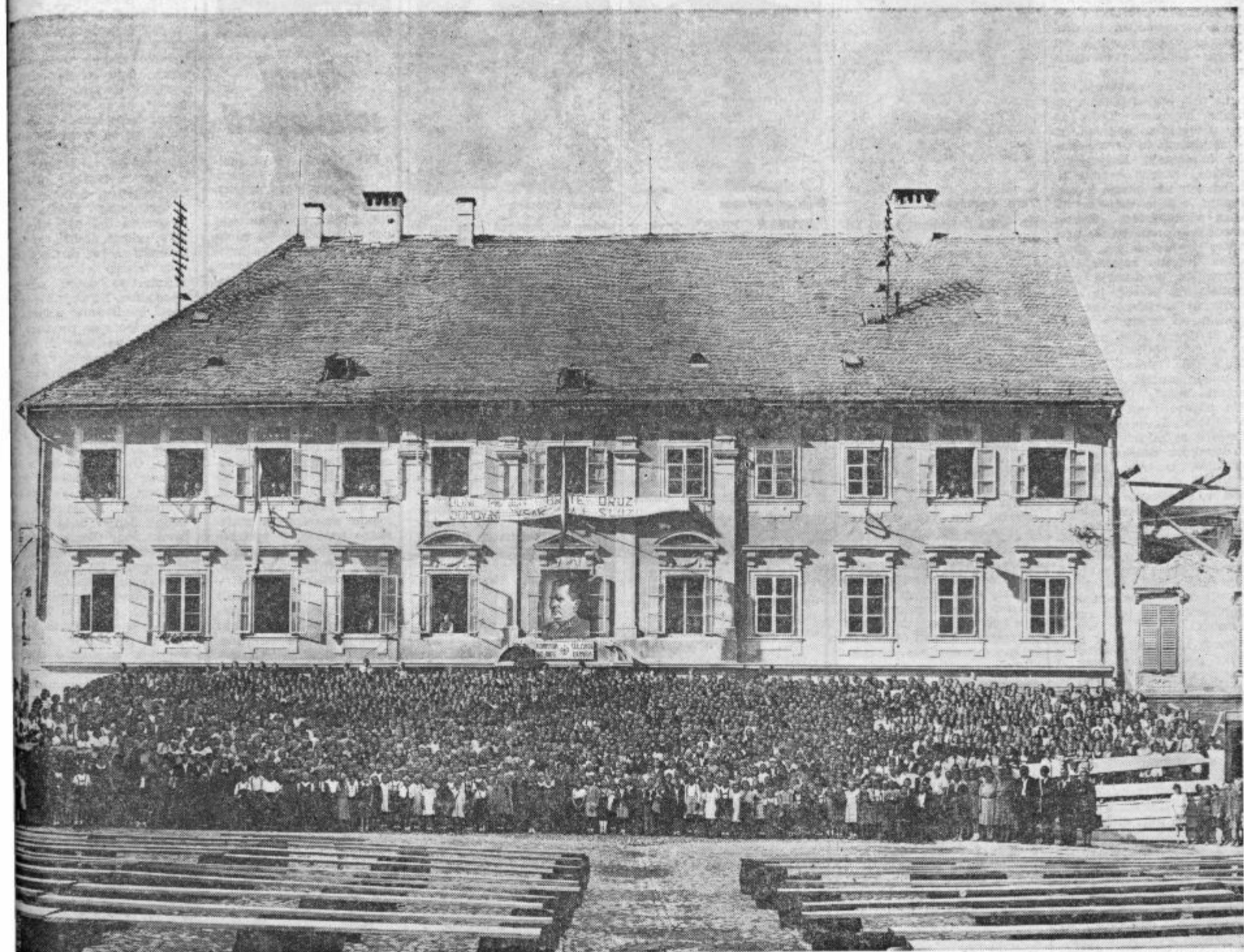

Foto: Josip Pellikan (1946)

X. MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL

**STOP - pop moda
shop**

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Praznični je današnji NT. Namenjamo ga X. mladinskemu pevskemu festivalu, ki se začne danes, konča pa se bo v nedeljo. Prireditelji se močno presega slovenske meje in zato moramo še bolj živeti z njo. Celje bi se moralo odeti v festivalsko oblačilo in utripati v pevskem ritmu, ki ga bo dajalo mestu ob Savinji čez 3000 mladih pevcev z vseh krajev Jugoslavije in Evrope. Zato, iskren pozdrav vsem našim gostom.

Danes začnemo v rubriki Bralec piše objavljati potopisna doživljanja Manice Sketa S poti po Ameriki. Imamo pa na razpolago še feljton o kmečkih uporih na našem območju in objubiljene spomine na znanega koroškega junaka Malgaja.

Akcija NT — Novinar med mesarji vas bo gotovo pritegnila. Preberite.

In še nekaj — ali ste si že ogledali, kako so aranžerji Tkanine prijetno uredili izložbene prostore s prikazom nastajanja NT? Akcija NT — ALI STE GA ZE PREBRALI še ni končana.

Vaš urednik

Prva razstava dijaških domov v Celju

VBODI DELA, LJUBEZNI

V vitrini razstavljeni zlatarski izdelki, prosto stoječe orodje, po mizi razloženi in z večjo roko oblikovalca narejeni svečniki in servisi iz stekla in vezenine, vezenine ter še enkrat vezenine. Vse te predmete so z ljubeznijo napravili in predstavili dijaki, ki živijo v dijaških domovih v celjski regiji.

O razstavi dijakov, ki so jo na tem območju pripravili prvi in je svojstven prikaz njihove izvenšolske dejavnosti, bomo žal, govorili že v preteklem času. To pa zategadelj, ker je razstava že podrt in smo še komaj nekaj mentorice ulovili za krajši razgovor. Žal tudi zato, ker je razstava dijakov vzbudila manjšo pozornost kot je to zaslužila, predmeti sami pa so zgovorno pričali o njihovi kvaliteti.

Pobuda za razstavo je prišla iz vrst aktivna vzgojiteljev in aktivna ravnateljcev ter je bila namenjena v počastitev dneva mladosti. Kulturnemu večeru, ki so ga imeli dijaki v Narodnem domu, so tako pridružili še razstavo likovnih in ročnih del. V razstavi so sodelovali: Dom steklarske šole iz Rogaske Slatine, Kmetijski izobraževalni center iz Medloga in Sentjurja, Dom rudarskega šolskega centra iz Velenja, Dom Vere Slandrove iz Celja ter Kajuhov dijaški dom in Dom Dušana Finžgarja, oba tudi iz Celja.

Vsa razstavljenata dela so nastajala v okviru interesnih dejavnosti v posameznih do-

OLGA MAROLTOVA, mentorica v Kajuhovem domu v Celju

movih, ki v zadnjem času posvečajo estetski vzgoji posebno mesto. Razstavljeni predmeti so plod estetskega oblikovanja v teh dejavnostih, obenem pa tudi prikaz dela in ljubezni dijakov, ki so si v prostem času našli svojega konjička. Na razstavi dijakov celjskih domov so predstavili tudi rezultate DOMIADE,

športnega srečanja mladine dijaških domov, zlasti zategadelj, ker so med šestimi domovi v Sloveniji osvojili prehodni pokal Zveze domačih mladine.

Srečali smo se tudi z njihovim literarnim glasilom UTRINKI, ki so bili nevsiljivo položeni na robove miz. Bežen pogled po njih je bil zanimiv zato, ker je njihova vsebina svojstvena. Izraža ravnotežje ali labilnost mladih, ko se odtrgani od pravega doma znajdejo naenkrat v drugem okolju.

OLGA MAROLTOVA, predmetna učiteljica in vzgojiteljica v Kajuhovem domu v Celju, nam je dejala: »Poldruge leto sem v službi v Celju in rada opravljam vzgojiteljsko službo. Postala sem mentorica deklet v Kajuhovem domu. Lansko leto so dekleta razstavljala kar doma, v domu samem. Od oktobra meseca pa so nastajali izdelki za to razstavo. Končale so aprila letos. Vodim dve skupini, kjer je 26 in 27 deklet.

Najprej smo pričele s pletenjem, potem s šivanjem in končno smo se opogumile do vezenin. Kot ste videli, raz-

stavljam vezenine s križci, tkanice in gobeline. — Obenem vodim še šahovski krožek in so dekleta res dosegla velik uspeh, postale so republiške prvakinje. Prva mesta so dosegle: Darja Hiebec, Marija Kranjc in Mira Prodnik.

Pri razdiranju panojev in miz smo srečali še mentorico v Kmetijskem izobraževalnem centru v Medlogu ANTONIJO SODJO in mentorico iz Kmetijskega izobraževalnega centra v Sentjurju TONICO REŠMAN. Obe sta povedali, da so razstavljeni izdelki le deli napravljenega ročnega dela, ki je nastajal pod pridnimi in spretnimi rokami njihovih deklet.

Se temeljit pregled po razstavi, ki nam je približala delo in zanimanje domače mladine ter nam odprla skromen pogled v njihov svet — in že smo bili z mislimi in časom pri kraju. Prvih je ostalo še veliko, zlasti pa tistih, ki se vrte okoli neskončnosti vbodov, uvezenih in prtove vezenin, še več pa je bilo tistih, ki so govorile v prid dijakom in njihovim mentorjem, ki so se potrudili in v razstavljenata dela, pa naj bodo to vezenine ali pa vijak, rudarskega stroja, vtakaj ljubezen do dela in obilico truda.

ZDENKA STOPAR

Na startu in cilju trim steze Na gričku v Liscach je tudi rusko kegljišče. Tistih, ki se razvedrilo ob podiranju kegljev, nikoli ne manjka. Zada je strelski dom.

„NA GRIČKU“ - VSE ZA RAZVEDRILLO

Travnati in bližnji gozdni predel Na gričku v Liscach je postal pomembno celjsko rekreacijsko središče. Brez pretiravanja lahko zapišemo, da se to do zaslugi občinskega sindikalnega sveta oziroma njegove komisije za šport in rekreacijo vsak dan zbira veliko ljudi, članov delovnih kolektivov in drugih. Ob sobotah in lepih sončnih nedeljah jih je tudi po več sto. Prostor Na gričku je postal najbolj obiskana celjska točka.

Možnosti za sprostitve po delu je tu več. To niso samo sprehodi v hrib ali po gozdu, ob Savinji, marveč tudi druge naprave, ki vse bolj privabljajo in osvajaajo. Trim steza, posebna tekaška proga, igrišče za igre z žogo, namizni tenis, mini golf, rusko kegljišče, strelišča itd. Poleti bo aktualno kopanje v Savinji, že zlasti, ker je reka po zaslugi opuščenega dela v Zabukovici bolj čista, kot je bila nekoč.

Rekreacija, turizem, izletništvo, šport... so tu dobili izredno osnovo. Celjani so to možnost sprejeli. In prav to dejstvo narekuje, da bo treba tu še nekaj napraviti, da bo prostor Na gričku dobil popolnejšo vsebino, da bo privabljal še več ljudi.

V okviru tega naloga sodi cesta. Od konca strnjenege naseleja v Liscach do Grička je slaba, makadamska. Strošek za asfaltno prevleko bi ne smel biti kamen spotike. In če smo že pri komunalni, bi kazalo opozoriti na javno razsvetljavo, ki pa navsezadnje ni tako nujna in na telefonsko zvezo. Ta je potrebna. To so pokazali tudi nekateri dogodki zadnjih dni, ko so morali nujno iskati zdravnikovo pomoč, ko so morali prepeljati obiskovalca tudi v bolnišnico. Ker na tem predelu ni telefona, je kraj bolj oddaljen od mesta, kot v resnici je in kot bi lahko bil.

Prostor Na gričku bo moral dobiti tudi primeren gostinski obrat. Če so dosedanji upravniki ali zasebniki gostišče zapirali zaradi slabega obiska, potem zdaj ne more biti več izgovorov, da Na gričku ni urejene gostilne. Če ne v starih in zapuščenih ter propadajočih prostorih, bi lahko bile ali kaj podobnega uredili v strelskem domu. Sicer pa primer govori še o slabem posluhu celjskih gostincev za odpiranje novih lokalov. Tu je zlata jama. Zankrat je neizkoriščena.

Ob vseh pogojih, ki jih prostor Na gričku nudi že zdaj, je to tudi idealen kraj za dnevni ali pojdnevni vikend. Ta okoliščina pa naj bi zbližala občinski sindikalni svet ter olepševalno in turistično društvo, da bi z združenimi močmi rešila še eno vprašanje. To tudi zategadelj, ker olepševalno društvo išče primeren prostor za te namene. Zda bi ga ne bilo treba več iskati. Prostor je tu. Prostor, ki je zanimiv v vseh letnih časih. Tudi pozimi!

Skratka, prizadevanja občinskega sindikalnega sveta v Celju, da uredi okolje za razvedrilo delavcev, so že doslej v primeru prostora Na gričku, rodila lepe rezultate. Pot je zastavljena, ne pa končana.

M. B.

ZBIRALNA AKCIJA RK

Letos bo zbiralna akcija Rdečega križa Slovenije v četrtek, 31. maja od 17. do 19. ure.

Lani je Rdeči križ Slovenije zbral 120.000 kg blaga, letos pa se bo ta humana akcija nadaljevala. Pomoči so potrebni zlasti otroci v nerazvitih področjih, katerim pride prav vsako oblačilo ali obutev. Oblačila, ki jih hoste pripravili, oddajte aktivistom Rdečega križa, ki se bodo oglasili pri vas v ČETRTEK, 31. MAJA OD 10. DO 19. URE!

NOV AVTO

V Tovarni nogavic na Polzeli že dalj časa deluje tudi industrijsko gasilsko društvo. Poleg članov imajo desetino članic, ki se vsako leto udeležijo tudi občinskih tekmovanj. Zaradi boljše požarne varnosti pa je tovarna pred kratkim kupila nov gasilski avtomobil znamke IMV, ki je stal 65 tisoč din. Dobili so še nove gasilske obleke ter ostalo opremo. Avtomobil so »krstili« minulo nedeljo dopoldne v tovarni.

T. TAVČAR

NAŠI DOPISNIKI

Kaj mislite o dopisniški mreži v občini Slov. Konjice? »Kljub temu, da nekaj dopisnikov poizkuša pomagati poklicno zadržanim novinarjem, menim, da bi bilo nujno potrebno to mrežo še razširiti. Hvalični smo novinarji Zdenki Stoparjevi za vsa prizadevanja, vendar dobro vemo, da vsega ne bo zmogla sama. Morali bi bomo še veliko pomagati.«

Tak je torej Konrad Sodin, pravi ljudski učitelj, družbeno politični delavec, pošteni in do glave do nog — in dopisnik NT ter radia. S svojimi tehtnimi prispevki bo gotovo še dolgo bogatil strani našega lista. Karkoli napiše, napiše predvsem iz čista odgovornosti in vrednotenja vsega družbenega dogajanja svojega področja.

STEFAN ŽVIŽEJ

se ves posveča kulturno prosvetnemu delu kot predsednik Občinskega sveta ZKPO Slov. Konjice. Na vprašanje, zakaj se je odločil za pisanje v NT, je odgovoril, da je čutil na tem področju neko praznino, ki jo poizkuša napolniti. Različni dogodki, ki so ostajali nezabeleženi, hkrati pa potrebujejo delovni tudi tovrstno priznanje.

Kaj čutite kot soustvarjalec NT? »Čutim, da se je NT približal ljudem, posebno v zadnjem času. Čutim, da poizkuša utripati z dogodki na terenu, da nam predstavlja tudi preproste ljudi, ki imajo velikokrat treznejše poglede in kritično pošteno ozirosajo napake, ki se pojavljajo v naši stvarnosti.«

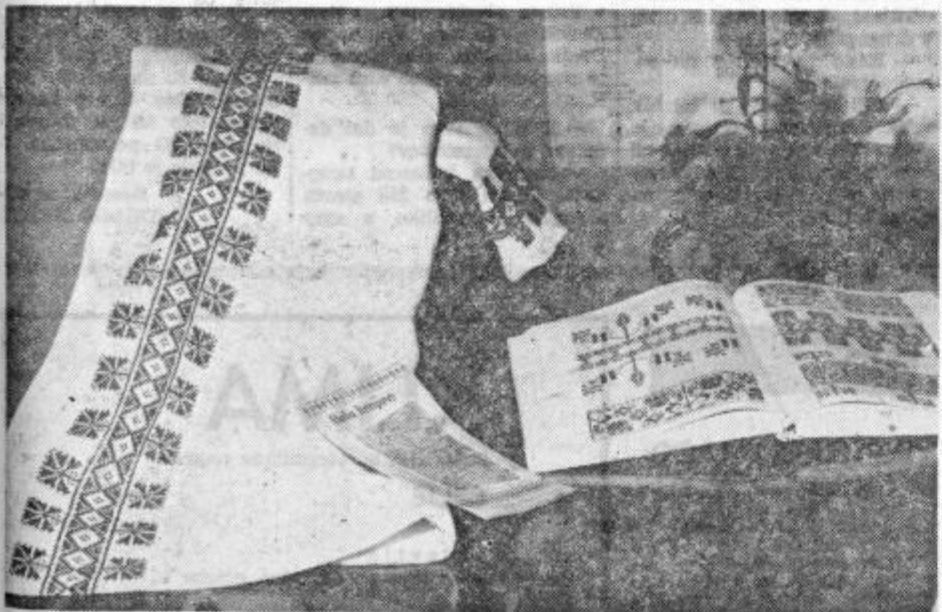
Zamislil se je in nadaljeval: »Morda bi bilo prav, če bi nekoli več pisali o kmetu, o mladem kmetu. Le-ta potrebuje še več podpore, saj moramo biti veseli, da se nekateri mladi ponovno odločajo in ostajajo na kmetijah.«

Konrad Sodin se je rodil leta 1908 v Stranicaх kot sin malega kmeta v družini 10. otrok. Končal je učiteljske in se kot mlad prosvetni delavec zaposlil na Pohorju. Kot vsestranski ljudski učitelj je kmalu postal šolski nadzornik v Mozirju in Soštanju. Nikoli se ni ustrašil nobenega dela. Vojna ga je zatekla v kamnolomu, od koder je leta 1943 odšel v partizane. Opravljal je pomembne funkcije: bil je politični aktivist pri Okrajnem odboru OF, aktivist in obveščevallec pri centru za Koroško in Stajersko — predvsem pa je bil pošten, predan bореc za človeške pravice ter narodno zavest. Tudi po vojni (leta 1949) se je vrnil v rodni kraj in postal šolski upravitelj ter se vključil v družbeno politično sredino. Med drugimi je bil 12 let občinski odbornik, dve mandatni dobi predsednik sveta za šolstvo in kulturo pri Skupščini občine Slov. Konjice. V zadnjem času

KONDRAD SODIN

Ni naključje, da bomo kot prvega dopisnika predstavili prav Konrada Sodina. Je eden najbolj zvestih bralcev in sodelavcev našega lista. Vsa leta burno spremlja dogodke v svoji občini, zlasti na kulturno-prosvetnem področju.

Ob predstavi „Zarje“ v SLG

Odrske deske so njihove

Resnično, odrske deske so njihove. Igralci trnoveljske »Zarje« so v petek zvečer zaigrali na deskah celjskega gledališča in navdušili. Njih pa je navdušil oder, saj vidijo razliko le v tehnični izpopoljenosti med odrom poklicnega gledališča in tistim v kulturnem domu v Trnovljah. In še enkrat lahko zapišem — dva tisoč ur prostovoljnega dela so vložili v obnovo svojega doma!

To ljubiteljstvo do gledališča pa se nikakor ne kaže zgolj v tisti klasični simpatiji do amaterskega igraltva, ampak v resnični želji za znanjem in uspehi, ki pa so lahko pogojeni le v trdem delu. Slednje jim je uspelo z odlično predstavo Remčeve »Delavnice oblakov« v režiji Štefana Žvižaja.

Priznanja o kulturno-umetniški dejavnosti, posebno o tisti, ki se odvija na deskah, se najčešče pojavljajo pri ustaljenem repertoarju »ljudskih iger«, konvencionalni režiji in običajno dobre volje celotnega ansambla. Le redka so tista priznanja ali amaterska gledališča, ki načrtno gojijo svojo repertoarno politiko in pri vsakem delu skušajo najti nove ustvarjalne poti. Za vse to ni dovolj samo ljubiteljstvo, temveč resnična želja za znanjem in kvaliteto. Seveda je treba prej v celoti doumeti in domisliti — kaj je to kvaliteta in kaj sodoben gledališki repertoar. V tem vsebinskem prizadevanju pa je materjem priskočilo na pomoč tudi celjsko poklicno gledališče z abonmajem za ama-

terje. Po vsaki predstavi tega abonmaja stečejo spontani razgovori o uprizoritvi. Se večjo uslugo (ali dolžnost) pa je storilo celjsko gledališče s tem, da je omogočilo nastop nekaterim najboljšim amaterskim skupinam na svojem — poklicnem odru!

Tako smo imeli priložnost videti v soboto Trnovelčane, ki so več kot opravičili svojo igro na deskah Slovenskega ljudskega gledališča.

Zvone Agrež je zaposlen v Tehno-mercatorju kot obratni električar, v omenjeni predstavi pa igra Sivega. Tako pravi: »Sem aktivist, idealist. Mislim, da sem v prvem dejanju negativen, drugo in tretje dejanje pa »potegneta« iz mene človeka, takšnega, kot so vsi ostali. Človeka s čustvi. V to vlogo sem zaljub-

ljen, vseskozi pa imam občutek, da sem zanjo premlad. Ta občutek ne izvira iz tega, da nisem nikoli zadovoljen s svojim delom, temveč občutim resnično nekaj, kar mi pravi, da če bi bil starejši, z več življenjskimi izkušnjami, bi bolje igral. O urah, dnevih in tednih, ki jih prepuščam igranju, v prostem času ne govorim. To pride samo od sebe, to je v človeku in tega mi nihče ne more vzeti!«

Jože Zagoričnik je že star znanec amaterskih odrov. Tokrat so si ga Trnovelčani sposodili od »Zelezarja«. Njegova vloga je, kakor temu pravimo — glavna. Kmet, v borbi skupaj s Svim, pozneje v miru pa še bolj kmet, ki se bori za svoje senožeti pred pogozdovanjem, ki ga načrtuje »oblasta«.

»Najprej naj povem, da se pri »Zarji« sploh ne počutim kot gost. To je zasluga vseh igralcev, režiserja, pa tudi moja... Vloga ni lahka in

Jože Zagoričnik

mnogó smo se pogovarjali med vajami o celotnem delu. Takoj me je pritegnilo. Koliko vlog sem že igral? Če za vsako leto štejem samo eno, jih je 27... Vsi skupaj imamo enako težnjo: dajati človeku kulturo! Bistvena je želja, da bi samo dajali in ničesar sprejemali. Tega pred sedemindvajsetimi leti še nisem vedel. Zdaj vem in to me je priklenilo na oder...«

Cvetka Stoklas igra ženo, ki so ji moža »beli« križali. Dominika ji je ime. Blazna je. Njena vloga je zelo težka. Posebno še zaradi tega, ker ji je to prva takšna vloga.

»Sama s seboj nisem zadovoljna! Mislim, da bi morala igrati bolj doživeto. Kljub težavnosti pa mi je vloga všeč. Zakaj? Ker nudi v svoji dramatičnosti mnogo elementov, ki sestavljajo igro. To je vloga, ki vleče... Koliko časa porabim za igranje? Imeli smo 25 vaj po tri do štiri ure vsaka. Potem še učenje doma, da sem se naučila vlogo na pamet... Ne, to ni naporno! Kljub temu, da imam tremo pred poklicnim odrom, sem ga zelo vesela. Nudi mnogo boljše pogoje dela kot naš v Trnovljah...«

Marija Vrečko: »Pri »Zarji«

sem že tri leta, v Vojniku Štiri, pa tudi v »Zelezarju« sem sodelovala, pri predstavi »Dom Bernarde Albee«. V Remčevem delu igram Marijo, ženo kmeta Drejca. Vloga bi rada še bolj poglobila in sploh me bolj vlečejo drame kot pa komedije. Kakšen je režiser? Štefan zelo dobro dela. Nimam sploh nobenih pripomb. Dobro se razumemo, o delu, ki ga študiramo, se veliko pogovarjamo, analiziramo. Potem delamo vsak po svojih zmožnostih.«

Samo nekaj kratkih izjav podaja celotno sliko skupine mladih ljudi, ki jih odrske deske združujejo. Ob tem, da igrajo in s tem dajejo drugim ljudem kulturo, sprejemajo tudi sami. Sprejemajo nova spoznanja, ob vsakem novem delu nova spoznanja, tiste koščke naše vsakdanjosti, ki tudi njim pomagajo k zgradbi popolnejšega igralca (amaterja, ljubitelja, entuziasta, Don Kihota) in pa seveda zahvalo gledalcev. Seveda pa bi ta lahko bila marsikdaj večja. Ob aplavzu, ki naj bi pomenilo poleg zahvale tudi večje razumevanje...

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

Koncert v Taboru

Da je zborovsko petje zlasti deželni vedno bolj razširjeno, so dokaz mnoge pevске treditve in revije, ki zlasti nadnjem času pestijo kulturno življenje v posameznih krajih. Zlasti so razgibani v vsaki občini, kjer se pevске treditve že nekaj mesecev nazaj vrstijo kar po tekočem toku. Lepo sodelujeta zbor »Braslovč« in Letuša, slednji pa z zamejskimi pevci iz Široške in reči je treba, da za vse prireditve kar preveč zanimanja.

Toda le malo je na deželi zborov, ki zmorejo pripraviti svoj samostojni koncert, se pravi uro in pol programa. Zlasti izjema so med drugimi tudi pevci iz Tabora v Goriški dolini. Tamkajšnji moški zbor »Ivan Cankar« vodi vodstvom Milana Lesjaka

je v nedeljo pripravil samostojni koncert narodnih in umetnih pesmi. Ta zbor se je sicer na posameznih revijalnih nastopih celo v zamejstvu že dostikrat izkazal, samostojni koncert pa je imel prvič. To je vsekakor dokaz, da je z vztrajnim delom tudi na deželi, kjer imajo manj časa za obiskovanje pevskih vaj, moč doseči dokaj visoko stopnjo pevске kulture. Potrebna je le disciplina s strani pevcev in seveda dirigenta in te disciplinane ter požrtvovalnosti taborskim pevcom gotovo ne manjka.

Zbor ima lep zvok, zlasti basovsko polovico je treba pohvaliti, medtem ko bi bilo treba vrste tenorjev nekoliko osvežiti. Moramo zapisati, da je v vrstah taborskih pevcev

precej mladih ljudi in so tudi zaradi tega glasovi vsekakor zlatejši, kot sicer. Dirigent stremi za naravnim tonom, ki se ga ustvari najlažje s tem, da se neguje lepo in ne preglasno forsirano petje. In Taborjani vsekakor lepo pojo. Morda bi bilo dobro v prihodnje še več pozornosti posvetiti bolj smotrnejšemu dihanju in s tem tudi fraziranju posameznih melodičnih linij. Tudi z izgovorjavo so imeli nekateri precejšnje težave. Vsi pevci bi se morali vsekakor zavedati, da je sestavni del pesmi poleg melodije tudi besedilo, čeprav dostikrat ne pove toliko, kot glasba.

Sicer pa je bila interpretacija pesmi v večini na primerni ravni, kar kaže na izdelan muzikalni čut dirigenta

Milana Lesjaka, ki mu sicer glasba ne pomeni drugega, kot amatersko dejavnost, v kateri najde sprostitev in zabavo. Kljub temu pa njegovi zborovodski prijemi dostikrat spominjajo že kar na profesionalno poznavanje tovrstne glasbene umetnosti. Zapis o koncertu ne bi bil popoln, če ne bi omenili še zaključka, ko so skupaj z ženskim zborom iz Griž zapeli dve pesmi in tako potrdili sodelovanje, ki ni bilo zgolj enkratno. Tako veljajo vrlim taborskim pevcom in njihovemu dirigentu vse čestitke za nedeljski koncert. Deloma nezasedena dvorana njihovega doma pa naj jim ne vzame poguma, da bi take koncerte prirejali še v prihodnje.

E. GORSIČ

Vladka Vervegova in Marija Vrečko med vajo na odru. Dobra predstava je še enkrat potrdila upravičenost nastopa Trnovelčanov na deskah SLG. Sodelovanje med »amaterizmom« in poklicno hišo je dobro steklo, saj se je lani štorski »Zelezar« z Mrtvim Kurentom prav tako dobro predstavil. Torej — 5 leta stara ideja Štefana Žvižaja se je le uresničila, oder je postal odprt.

„Kunejenci“ na turneji

Slovenska pesem v Beethovnovi hali

S spremljevalci smo čakali v gobelinski dvorani starega bonnskega magistrata. Na vrsti je bil sprejem pri županu glavnega mesta Zvezne republike Nemčije.

»Dober dan!« so bile prve besede v našem jeziku in pozdrav, ki ga je Michael Hitz naslovil na celjske pevce. K temu presenečenju je prišel še nasmejan obraz in napetosti ter zadržanosti, ki je tako značilna za uradne sprejeme, je bilo konec. In potem je v uradnem pozdravu in dobrodošlici obujal spomine na Jugoslavljo.

»Vesel sem, da sem jo videl in vesel, da prihaja zdaj do takšnih izmenjav pevskih zborov in drugih.

Zelim vam, da bi imeli prijetne spomine na naše mesto. In ne pozabite, Bonn je demokratično mesto!«

Bonn, ki mu pravzaprav ni bila namenjena vloga glavnega mesta države, saj so Zahodni Nemci računali, da bo vprašanje Berlina kmalu rešeno, je člane komornega moškega zbora sprejel v resnici prisrčno in z veliko pozornostjo.

Tisti dan pa je bilo še nekaj prijetnih dogodkov. To ne velja samo za ogled mesta, marveč še zlasti za obisk velike Beethovnevale. V koncertni dvorani se je oglasila slovenska pesem.

»Ponosen sem, da smo zapeli tudi tu«, je potem,

ko smo zapuščali veliko in moderno poslopje, dejal dirigent Egon Kunej.

Toda, srečanja z Beethovnom se ni bilo konec. Obiskali smo še njegovo rojstno hišo in muzej v njej. Vrh tega smo se ustavili pri njegovem spomeniku na prostranem trgu in si ogledali še nekateri druge znamenitosti lepega mesta.

Slovo od Bonna in pozornih gostiteljev je bilo težko. Bonn bo ostal v lepem spominu.

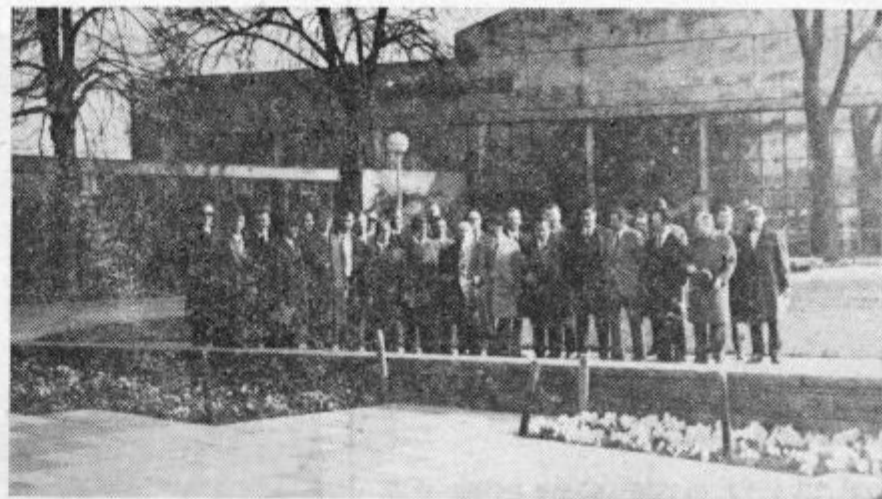
Pot proti Nürnbergu nas je precej časa vodila po dolini ob Renu.

Zvečer, v hotelu v Nürnbergu, je bil zadnji pevski nastop. To ni bil koncert, marveč samo petje po večerji, ki pa je pri nekaterih gostih vzbudilo ne samo odobravanje, marveč tudi nič koliko vprašanj. »Ali lahko potujejo v Nemčijo, ali lahko govorite nemško...?« Dejstva so bila najboljši odgovor.

Sicer pa so tudi ta vprašanja potrdila, kako pomembna je lahko pot nekoga zbora v tujino, kako pomembna je lahko njegova vloga pri zblizevanju med narodi, pri navezova-

nju prijateljskih stikov. Komorni moški zbor je sklenil svojo enotedenno turnejo v treh zahodnoevropskih državah. Na tej poti je potrdil svojo umetniško kvaliteto, potrdil pa

tudi veliko vlogo v navezovanju in utrjevanju prijateljstva med narodi. Bil je pomemben ambasador in tolmač politike miru in medsebojnega spoštovanja. M. BOZIC

Člani komornega moškega zbora pred Beethovnovi hali v Bonnu.

NAJ DONI PESEM,

Celjski pevski festival je imel že od vsega začetka začrtano jasno pot svojega delovanja: stremeti k sistematičnemu in strokovnemu delu z mladimi pevci v šolah, stremeti k množičnosti, navdušiti mlade ljudi za lepo petje in z njim človeka tudi plemeniti. Zlasti v množičnih nastopih je bil vedno izpričan tudi socialni moment, čeprav bi kdo pomislil, da je šlo pri množičnih nastopih zgolj za zunanji efekt in atraktiven nastop.

Prvi festival v Celju je bil 1946. leta, kot rezultat požrtvovalnosti nekaterih glasbenih entuziastov, ki so sestavili podroben načrt dela z mladinskimi zbori, cilj pa so bili okrajni in okrožni pevski nastopi. Praznik mladinske pesmi je bil 29. junija, ko so na trgu pred Narodnim domom (točneje pred stavbo vojaške komande, pozneje sodišča) združili v zbor 3000 pevcev in priredili najmnožičnejši pevski koncert pod vodstvom še danes neumornega Jurčeta Vrežeta. (Glej fotografijo spodaj in na naslovni strani NT). Bil je to veličasten nastop in dirigent je dokazal, da je tudi s tako množico mladih pevcev moč zapeti ubrano in disciplinirano. Tako je tudi ovrgel nekatere pomisleke proti takemu načinu petja, ki so se porajali tudi pri nekaterih eminentnih slovenskih glasbenikih.

SPORED PRIREDITEV MPF 73

Cetrtek, 31. maja:

ob 17. uri — v muzeju NOB otvoritev mednarodne razstave mladinske glasbene literature; ob 19.30 — v Narodnem domu slavnostni koncert in otvoritev festivala s sodelovanjem otroških zborov iz Komna, Velenja in Celja.

Petek, 1. junija:

ob 9. uri — v Pionirskem domu posvetovanje glasbenih pedagogov o problemu intonacije v delu z zborom;

ob 17. uri in 19.30 — v Narodnem domu zvezno tekmovanje mladinskih zborov (A): Beograd, Bitola, Kranj, Kotor, Maribor, Niš, Novi Sad, Senovo, Sežana, Titograd, Zagorje ob Savi, Zagreb.

Sobota, 2. junija:

ob 9., 10.30 in 12. uri: v Narodnem domu koncertna matineja s sodelovanjem dekleških zborov Segedin, mešanega mladinskega zbora Celovec, zbora Musikgymnasium Dunaj in mladinskih zborov Beograd, Bitola, Niš;

ob 17 in 19.30 — v Narodnem domu zvezno tekmovanje jugoslovanskih mešanih in dekleških (B in C) zborov: Beograd, Celje, Celovec, Koper, Ohrid, Ptuj, Sarajevo, Velenje, Zagreb in Zrenjanin.

Nedelja, 3. junija:

ob 10. uri — na Muzejskem trgu množični koncert združenih mladinskih in okoliških osnovnih šol;

ob 15. uri — v Narodnem domu mednarodno tekmovanje predmestjskih zborov iz Bukarešte, Haaga, Kazanlaka, Liberca in Lyona ter najboljši jugoslovanski zbor;

ob 20. uri — v Narodnem domu zaključni koncert najboljših zborov s podelitvijo festivalskih plaket, odličij in nagrad.

CIRIL VERTACNIK — bo nastopil z mešanim zborom gimnazije Celje. Naš zbor bo letos tekmoval že drugič pod mojim vodstvom. Zelo vesel bi bil, če bi lahko potrdili uspeh (srebrno plaketo), ki smo ga dosegli na zadnjem festivalu. Vendar je pri takem zboru uspešnost nastopa marsikdaj odvisna ne samo od pripravljenosti, ampak tudi od drugih faktorjev.

Za letos prijavljeni inozemski in domači zbori zagotavljajo visoko kvaliteto, kar priča, da ima MPF ne samo tradicijo, ampak tudi velik ugled. Zato so tudi perspektive MPF obetajoče. Seveda pa bo v prihodnosti precej odvisno tudi od turističnih in gostinskih kapacitet naše regije. Čisto gotovo pa je tudi, da bo treba mednarodno tekmovanje razširiti tudi na zore B in C kategorije.

IVAN MARIN — bo vodil dekleški pevski zbor velenjske gimnazije.

Letos nastopamo drugič. V tekmovanju vidim predvsem ta smisel, da zbor resnično objektivno primerja svoje sposobnosti z drugimi zbori in si začrtuje svoje nadaljnje delo. Tu tudi vedno srečujemo nove zore in novo literaturo.

V prihodnje bi festivalu želel, da bi prišel tudi na mednarodno tekmovanje v drugih kategorijah. Sploh se mi zdi, da je malo prevelik poudarek na predmestjskih zborih.

Prepričan pa sem, da bodo organizatorji v naslednjih letih tudi v tem uspešni. Mednarodno tekmovanje vseh zborov bi bil velik korak naprej pri afirmaciji celjskega mladinskega pevskega festivala.

Mladinski pevski festival je bil torej rojen in že prva prireditelj je imela precejšnje pozitivne posledice za razvoj mladinskega petja ne le v Celju, ampak tudi drugod, saj kaj kmalu lahko zasledimo celo vrsto strokovnih tečajev za zborovodje pa tudi raznih okrajnih pevskih srečanj mladinskih zborov. Žal je zaradi bolj ali manj objektivnih razlogov mladina zapela na drugem celjskem festivalu šele 12 let kasneje.

Ob široko zasnovani družbeni podpori in ob dobrem strokovnem vodstvu je drugi festival zajel na raznih občinskih in okrajnih revijah množico zborov. Na okrajnem festivalu 1958 pa je v združenem zboru zapelo celo preko 4000 pevcev. Ta festival je še bolj razgibal dejavnost mladinskih zborov po vsej republiki. Zlasti se pozna težnja zborovodij po strokovnem izpopolnjevanju, kajti kljub množičnosti je bila kvaliteta večine zborov še na dokaj povprečni ravni. Rezultat številnih zborovodskih tečajev pa tudi strokovnega pedagoškega dela na ljubljanski pedagoški akademiji se je že v velikem meri poznal na tretjem festivalu. Tega je celjski festival že dobil republiški obseg, spričo kvalitete in predvsem pomena mladinskega pevskega gibanja pa se že pojavljajo misli o reviji, ki bi

naj bila zveznega značaja. Po republiški reviji 1961., ki jo štejem za četrti festival, je bil naslednji festival 1963. že na državni ravni. Pomembno pa je dejstvo, da so takrat organizatorji povabili k sodelovanju na zaključni koncert tudi nekatere tuje zore in spomnimo se lahko odličnih pevcev bolgarske »Bodre Smjane«.

Da so bile zahteve za sodelovanje na celjskem mladinskem pevskem festivalu vedno večje (kar je bil gotovo rezultat boljše strokovne usposobljenosti zborovodij), je dokaz tudi v tem, da so morali za šesti festival 1965. že prireditelj tudi izbirno republiško revijo, na kateri so izbrali najboljše za zvezno revijo. Tako je festival 1965. predstavil že nekaj vrhunskih dosežkov zlasti s strani slovenskih zborov in nekaterih gostujočih tujih zborov, ki so tudi tokrat nastopili zgolj na koncertih. Tako je bilo tudi na naslednjem festivalu 1967. leta, ko so tuji zbori svojo koncertno festivalsko nastopanje razširili še na nekatere druge slovenske kraje v družbi z domačimi zbori. Na tem festivalu je tudi že viden napredek ostalih jugoslovanskih zborov, ki so pod vplivom celjske festivalne ideje začeli s smotrnim delom in izbirnimi nastopi v okviru svojih republik. Če izvzamemo neka-

tere novosti zlasti v množičnega zbora, je organizacijski plati letu 1969. leta podobna. Pripomniti pa bi, da je bila kvaliteta na tem tekmovanju vo na taki ravni, da poslušanje zborov slušni užitek. Enako, boljše, je bilo tudi na letnem festivalu, ko se je kristalizirala misel o rodnem tekmovanju tacijskih zborov. Ta bo uresničena letos. To se bo gotovo uresničilo, kar so si zamislili posredni organizatorji.

Morda se bo kdaj našla tudi želja po večji dobnejši dvoranah, pa lja po tem, da bi v stivala res vsi mladi in stari pa praznovali z čutili mlade.

CASTNO POKROVITELSTVO celjskega pevskega festivala 1973 je prevzela publika komisija ZSDL, v častnem delu pa so predsednik Ribičič ter vsi predki republiških kulturno-prosvetnih organizacij. Pokrovitelj letošnjih festivalskih prireditev LJUBLJANSKA BAN

MEDNARODNI KONCERTI

Da bi celjski pevski festival res dobil obeležje mednarodnega pevskega slavlja ne samo v Celju, ampak tudi v njegovi bližnji in daljni okolici, so se celjski organizatorji odločili prireditelj čim več koncertov tudi v drugih krajih. Skorajda ni večjega kraja od Pirana do Radgone, ki bi ne imel kakšnega domačega ali mednarodnega koncerta, največkrat pa so taki koncerti kombinirani. O koristnosti takih gostovanj predvsem inozemskih zborov menda ni treba posebej pisati, saj enim ti nastopi koristijo pri spoznavanju naše dežele, drugim pa pri spoznavanju tuje glasbene literature in tuje zborovske umetnosti sploh.

Vsi tuji zbori bodo med drugim nastopili tudi v bližnji okolici. Tako bodo mlade pevce iz Bukarešte gostili 1. junija ob 19.30 v Sempetru, 4. julija ob 18. uri pa v Slovenski Bistri-

ci. Zbor dunajske glasbene gimnazije bo gostoval 1. junija zvečer ob 20. uri v Rogaški Slatini, 2. junija ob 17. uri pa v Rimskih toplicah. Nasploh bo v soboto 2. junija največ mednarodnih koncertov. Pevci iz Lyona (Francija) bodo ob 18. uri koncertirali v Zrečah, iz Haaga (Nizozemska) ob 20. uri v Sentjurju, mladinski zbor Liberec (ČSSR) bo ob istem času na Dobrni, mešani pa v prav tako v istem času v Velenju, 2. junija ob 18. uri pa bo v Soštanju gostoval dekleški zbor iz Segedina (Madžarska).

Vsega skupaj bo v času MPF 1973 kar 23 koncertov tujih zborov v Sloveniji poleg tega pa še v Zagrebu in Beogradu. To pa že pomeni, da MPF ni zgolj celjski, ampak je to vseslovensko in tudi jugoslovansko pevsko gibanje, ki s tem gotovo opravičuje svoja hotenja in svoj obstoj.

PESEM MLADIH GRL!

REPU- BLIŠKI FESTI- VALI

Skoro vsi zbori, ki nastopajo letos na zveznem tekmovanju, so predhodno sodelovali v letu 1972 na republiških tekmovanjih, smotrah in revijah. Dosegli so najboljše uspehe in si tako pridobili pravico do tekmovanja na MPF. Te stalne republiške prireditve so:

MUZICKA SMOTRA DJECE I OMLADINE HRVATSKE se prireja vsako leto — prvotno v Zagrebu, zadnja leta pa v VARAZDINU. XV. smotra je bila od 20.—23. V. 1972 v VARAZDINU. Najboljša zborja sta bila MPZ osn. šole »Rade Končar« ZAGREB in MMZ muzičke šole »Vatro-

slav Lisinski« ZAGREB.

MUZICKI FESTIVAL DECE VOJVODINE se prireja od leta 1961 vsako leto v SOMBORU. XII. festival je bil 13. in 14. V. 1972. Najboljša zborja sta bila MPZ osn. šole »Zarko Zrenjanin« NOVI SAD in MMZ »Josif Marinković« ZRENJANIN.

REPUBLISKA REVUJA MLADINSKIH ZBOROV SLOVENIJE je vsako drugo leto v ZAGORJU OB SAVI. IV. republiška revija je bila 26., 27. in 28. V. 1972. Med 44 sodelujočimi zbori so bili za MPF predlagani mladinski zbori KRANJ, MARIBOR, NOVA GORICA, SENOVO,

SOSTANJ, TRNOVO-LJUBLJANA, ZAGORJE OB SAVI in ZIRI, dekliška zborja CE-LJE in VELENJE ter mešana zborja CELJE in KOPER.

FESTIVAL NA MLADINSKI I PIONERSKI HOROVI NA MAKEDONIJA se prireja od 1966 vsako drugo leto v KAVADARCIH. IV. republiški festival je bil 12., 13. in 14. V. 1972. Med zbori ki so tekmovali, sta bila najboljša MPZ o. š. »Todor Angelevski« BITOLA (I.) in MMZ gimnazije »Kliment Ohridski« iz OHRIDA (I.)

FESTIVAL DEČJIH HOROVA SRBIJE in manifestacija dečje horske kulture. Od leta

1969 se prireja vsako leto v okviru Dneva mladosti v SABCU. IV. festival je bil 19., 20. in 21. V. 1972. Izmed zborov, ki so tekmovali sta bila najboljša MPZ o. š. »Josić Pančić« BEOGRAD (I.) in MPZ o. š. »Dositaj Obradović« NIS (II.)

FESTIVAL DJEČJEG I OMLADINSKOG REPRODUKATIVNOG STVARALISTVA SR CRNE GORE prireja vsako drugo leto tekmovanje mladinskih zborov vseh skupin. II. tekmovanje je bilo leta 1972. Najboljša zborja sta bila MPZ muzičke šole »Vasa Pavić« TITOGRAĐ (I.) in MPZ muzičke šole KOTOR

MPF NA KRATKO

Glavni govornik na letošnjem množičnem nastopu bo član predsedstva Marjan Javornik.

x x x

Festivalski odbor posebej vabi na množični koncert v nedeljo dopoldne na mestnem trgu vse tiste, ki so pred 27 leti prvič nastopili na prvem festivalu leta, ki so pred 15 leti peli v združenem zboru preko 4000 pevcev. S tem bodo spomine na dni, ko so prepevali v množičnem zboru pa tudi izpričali pri- stovski slovenski pevski kulturi.

x x x

V sodelovanju s celjskimi gostinskimi podjetji so prireditelji uredili prehrano otrok, ki bodo nastopili v Celju. Pri tem pomagajo predvsem restavracije »Koprežba, Pošta, Kolodvorska, Ljudska, Ojstrica, Branibor, Majolka, na pomoč pa priskočili še Evropa in Ribič. Otroci so razporejeni tako, da so na hrani bližje svojem bivanju. Med našimi in inozemskimi zbori v tem pogledu ni razlike. Pri tem koristijo tudi bližnje kraje, ki so priskočili na pomoč pri organizaciji festivala

x x x

Prvi inozemski zbor, ki je prišel v Jugoslavijo so haški mornarčki, ki so prišli v torek popoldne. Večina jih pripotuje danes popoldne.

x x x

Prve festivalske prireditve bosta snemala tudi ljubljanska televizija in radio. Radijski oddaja je poskrbel tudi za prenos koncertov izven dvorane Narodnega doma. Tako bodo mimoidoči lahko poslušali koncerte ne da bi jim bilo treba iti v dvo-

x x x

Tako kot za prehrano, je bilo že pred nekaj dnevi poskrbljeno tudi za prenočišče mladih pevcev. Pri tem so ponovno v veliki meri priskočili na pomoč starši, ki otroci obiskujejo celjske osnovne šole. Ne glede na to, da je tako rešen problem nastanitve mladih gostov zlasti iz drugih republik, to v veliki meri pomeni lep način spoznavanja med otroki različnih jezikov in navad ter sklepanja prijateljstva. To je pa tudi eden izmed visokih ciljev MPF in pojoče

x x x

Prve prireditve bodo na voljo v Narodnem domu v četrtek od 19. dalje, sicer pa vsak dan od 10. do 12. ure in eno uro pred koncertom.

VID MARCEN — bo nastopil z dekliškim pevskim zborom pedagoškega šolskega centra:

Z ozirom na to, da letos prvič nastopamo na festivalu, ne moremo pričakovati kdo ve kako zavidljivega uspeha. Naš cilj je ta, da se solidno predstavimo, da pokažemo sadove resnega dela ter da dokažemo, da je zbor v rasti.

Nastopilo bo 60 pevk, na sporedu pa imamo eno skladbo Jakoba Gallusa, Jakobu Ježa »Po jezeru« pa še Tomčevo priredbo pesmi »Ena sama riec me griva«.

Na splošno sem mnenja, da se bomo morali zborovodje ter seveda vsi organizatorji vedno bolj zavedati, da se na Mladinskem festivalu pojavlja vedno višja kvaliteta. To pa pomeni, da moramo paziti na to, da bomo vsi še kvalitetnejše delali.

PAVLE BUKOVAC — bo letos dirigiral množičnemu koncertu združenih zborov.

»Smatram, da je množični nastop izrednega pomena za vse mlade pevce iz našega območja, saj je končno skoraj 1000 mladih pevcev. Zase smatram, da je to izredna čast, da lahko tako velikemu zboru dirigiram. Menim, da so bile letošnje priprave za festival temeljite in da so vse službe pripravljene. V perspektivi pa bo moralo Celje ne samo zaradi festivala dobiti večjo dvorano, kajti v teh razmerah smo dokaj utegnjeni. Govori se tudi o tem, da bi naj mednarodno tekmovanje prešlo tudi na kategorijo B in C. Smatram, da bi bilo to za Celje ravno zaradi kapacitet le nekoliko preveč.«

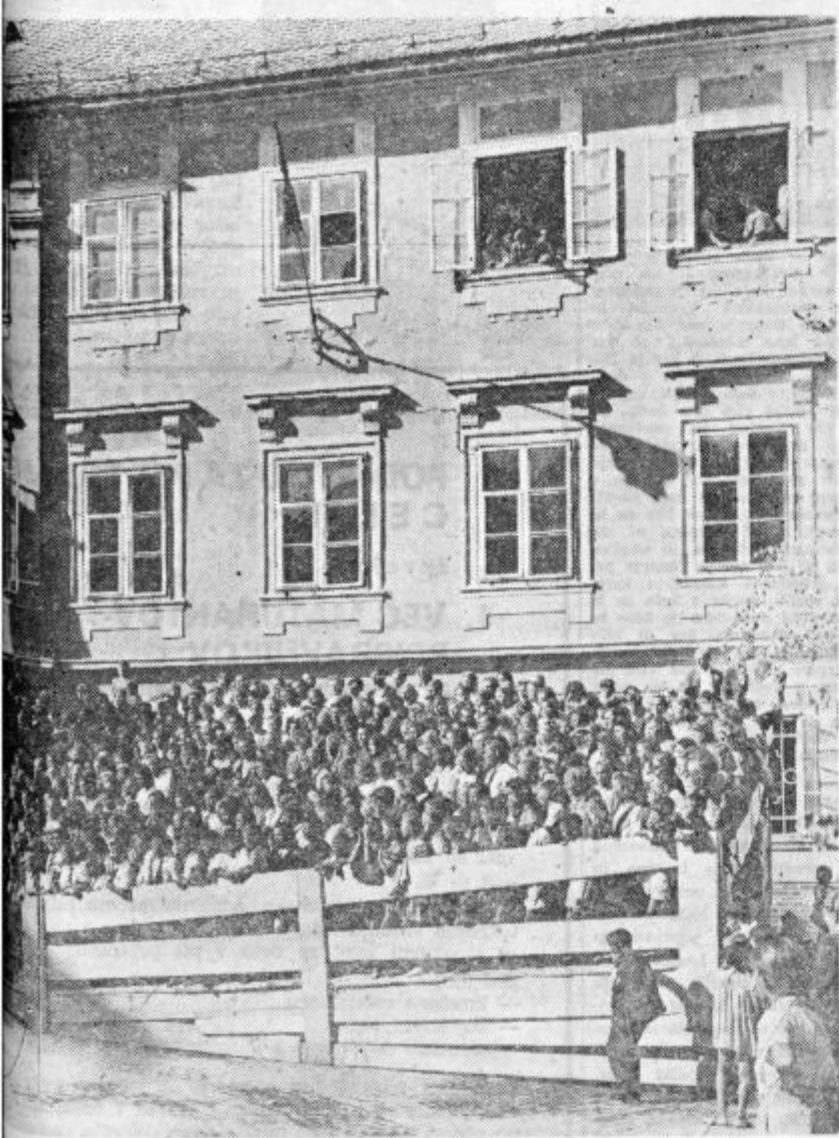
Zanimiva razstava

V času festivalskih prireditvev 1. — 3. junija bo v Muzeju revolucije razstava pevske literature, glasbenih učnih knjig in periodike ter pripomočkov za glasbeni pouk.

Razstava je prikaz glasbene založniške dejavnosti ter služi predvsem za orientacijo zborovodjem in glasbenim pedagogom.

Tako kot celoten festival, bo imela tudi razstava mednarodno obeležje. Poleg jugoslovanskih založb (posebno skrb so prireditelji posvetili slovenskemu glasbenemu založništvu), so prikazana tudi dela, ki so izšla pri inozemskih založbah. Po materialu, ki je od teh založb prišel na naslov MPF, lahko sodimo, da bodo zanimivi eksponati prikazani predvsem s strani znane avstrijske založbe Doblinger pa še nekaterih drugih, predvsem nizozemske.

Otvoritev razstave bo danes popoldne ob 17. uri, pripravil pa jo je kot že nekaj prireditvev nazaj glasbeni pedagog na Pedagoškem šolskem centru prof. Danijel Grum.

ZVEZNA GLASBENA ŽIRIJA

ki ocenjuje jugoslovanske mladinske zborove A, B in C skupine 1. in 2. VI.
Marko Munih, dirigent — Ljubljana
Tihomir Homen, dirigent — Sarajevo
Radimir Petrović, docent — Beograd
Makso Pirnik, skladatelj — Tolmin
Todor Skalovski, skladatelj — Skopje
 Zbori, ki bodo osvojili nad 90 točk — od 100 dosegljivih — bodo prejeli zlato plaketo in denarno nagrado.
 Zbori, ki bodo osvojili od 85 do 90 točk, bodo prejeli srebrno plaketo in denarno nagrado.
 Zbori, ki bodo osvojili od 80 do 85 točk, bodo prejeli bronasto plaketo.

MEDNARODNA ŽIRIJA

ki ocenjuje zborove A skupine na mednarodnem tekmovanju 3. VI.
Prof. Egon Kunej, dirigent — Celje
Peter Eben, skladatelj — Praga
Dr. Fritz Piersig, muzikolog — Bremen
Prof. Borivoje Popović, skladatelj — Beograd
Prof. Slavko Zlatić, dirigent — Pula
 Podeljene bodo
 I. nagrada 5000.— din in zlata medalja
 II. nagrada 4000.— din in srebrna medalja
 III. nagrada 3000.— din in bronasta medalja

mali intervju

Tanke, preproste ceste se vijajo po kozjanskih bregovih in povezujejo, kolikor je v teh razmerah mogoče, vasi in domačije. Skoraj povsod že lahko pridete z avtomobilom, kar pa ne velja za dni, ko te ceste, ki so še skoraj kolovozi, namaka dež. Takrat je pač treba izpreči in zagaziti v blato in pozabiti, da tod pelje cesta.

Nekako tako je tudi na Drenskem reburu pri Lesičnem, kjer živi in kmetuje Stanko Amon, kmet, ki je komaj začel svojo borbo z zemljo. Stanko že misli naprej. Kot mnogi kmetje na Kozjanskem, ki dan za dnem opazujejo napredek.

»Uredil si si hleve, tudi hiša kaže prijetno lice. Sedaj ne bova preštevata, koliko glav živine imaš v hlevu. So in to je najpomembnejše. Še več jih bo, kot praviš. Tudi stroje imaš, manj trpljenja je na tej zemlji. Nas pa zanima, kaj boš naredil v prihodnje in ali si sploh že pomislil na kmečki turizem, na katerega misli čedalje več kmetov?«

»Drži, da danes ni treba več toliko garati kot njega dni. Vse to si je bilo treba z muko priboriti, z muko spraviti na te bregove in če bo vse po sreči, bodo ti napori le rodili sadove. Traktor mi mnogo pomaga in srečen sem, da se nas je, tistih par kmetov, ki živimo tod, odločilo za cesto. Sedaj je marsikaj drugače. Urejevali jo bomo naprej in če bo v dolini asfalt, bom tudi sam mislil na kmečki turizem. Zakaj ne, vse pogoje imam za to in mirne duše bi lahko uredil prostor za neka ljudi. Le to in ono bi bilo treba še postoriti. To niti ne bo tako težko.«

»Kako si predstavljaš kmečki turizem v tvojih rebreh?«

»Gostu bi nudil vse, kar pridelam, pri meni bi bil kot doma, skratka, kot član družine. Imeli bi vse, kar bi lahko dobil tudi v mestu: dobro, naravno hrano, kopalnico, z mano bi lahko šel v vinograd in videl, kako delamo. Seveda bi dobil tudi vino. Odhajal bi na sprehode v bližnje kraje, ki lahko že danes nudijo gostu obilo zgodovinskih znamenitosti. Da bomo to dosegli, bomo morali do kraja urediti našo cesto. To je prvi pogoj. Jaz sem osebno zelo navdušen nad takšno obliko gospodarjenja, mislim pa, da nam bodo morali pomagati in nas razumeti. Nekdo mora začeti.«

MALI LJUDJE, VELIKI SLIKARJI

V vzgojno varstveni ustanovi »Anice Cernejeve« v Celju je bila v petek, soboto in nedeljo zanimiva razstava otroških likovnih del. Resnična škoda, da je bila razstava postavljena samo za takšen kratek čas. Zal pomanjkanje prostorov ni dovoljevalo vsaj štirnajstidnevne razstave, pa tudi še širšega izbora del. Kljub temu pa smo ob tej razstavi spoznali nekaj, kar je gotovo velika dragocenost, žal samo v določenem obdobju. Gre za spoznanje o velikih otrokovi ustvarjalnosti, ki je nastala v takšni spontanosti, da ji ne moremo drugega očitati kot to, da je v otroku le v tem času, z leti in odrasčanjem otroka pa zbledi in krene na stranpota.

Janezek, Mojca, Jožek, Miran, Tatjana... takole so podpisani pod svoje likovne stvaritve, ki jih označuje otroška neposrednost in pa tista značilna preprostost, ki največ pove. Zraven so še pripisi o tehniki, v kateri je slika izdelana — kot pri »pravih« slikarjih. Potem te s panjo uzrejo velike, malce čudne oči, ki pa imajo svoj blesk in govornico. Tam žaba v velikosti štorčije. Zaba je zelena, štorčija pa ima rumen, predvsem pa zelo dolg kljun. Nekaj del je podobno kroki-jem. Smelost v barvah je pre-

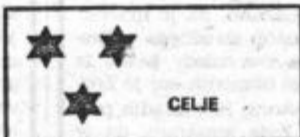

senetljiva, ponekod divja. Vse, prav vse pa je neznanstvo živo, zelo živo in še enkrat živo. Besedica »ljubkos« ne sodi sem. Pravzaprav jo je težko najti. Najbolj bi še ustrezalo, če bi rekli čisto preprosto — dobro!

Vloga vzgojiteljic je skrita za panoji. Za velikimi belimi listi, ki so pod barvo oživel. Ure prizadevanja, dela, ki ga ne vidi nihče. Hvaležnost je

najbrž le v otroških očeh. Na koncu le še to: kaj takega bi radi videli še večkrat, ne enkrat v letu. Večkrat! Toda že ta razstava je ponovno opozorila na veliko pomanjkanje ustreznega prostora, ki bi ga lahko imel vsaj en vrtec v Celju. Toda vseeno, za razstavo otroškega likovnega sveta iskrena hvala!

DRAGO MEDVED

KMZ POJDE V NEGOTIN

Te dni je predsednik umetniške komisije »Mokranjčevih danov«, docent Radomir Petrović iz Beograda, obvestil celjski komorni moški zbor o enoglasni odločitvi komisije in republiškega odbora prireditve, da bo zbor sodeloval na letošnjih Mokranjčevih dneh v Negotinu.

Za nastop komornega moškega zbora so rezervirali soboto, 22. septembra zvečer. V obvestilu tudi piše, da so koncertni spored celjskega zbora, v katerem je seveda obvezno zastopan tudi skladatelj Stevan Mokranjac, sprejeli z dobranjem. Vsekakor novo priznanje celjskemu zboru.

25 KONCERTOV

Člani komornega moškega zbora so na svojem sestanku sklenili, da se bodo v počastitev 25-letnice zbora, ki jo bodo slavili prihodnje leto, vključili v kulturno akcijo tako, da bodo do konca jubilejne sezone 1973/74 opravili 25 popularnih koncertov v delovnih kolektivih, v krajevnih skupnostih, na deželi, v humanitarnih ustanovah ipd. Prvi tak nastop bodo imeli

8. junija za štorske železarje — krvodajalce.

SREDSTVA ZA GASILSKI DOM

Akcija za zbiranje sredstev za obnovo in povečanje gasilskega doma v Slovenskih Konjicah izredno ugodno poteka. Predstavniki občinske gasilske zveze in gasilskega društva so obiskali vrsto delovnih organizacij ter povsod naleteli na ugoden odziv. Vse to pa kaže, da bodo z deli za obnovo doma začeli pravočasno, da bo celotna akcija nared do začetka septembra, ko bo proslava ob 100-letnici gasilstva v Slovenskih Konjicah. Pred račun za izvedbo adaptacije znaša 510.000 dinarjev.

KADROVSKE SPREMEMBE V SZDL

Te dni se v Slovenskih Konjicah pripravljajo na občinsko konferenco SZDL, ki bo konec meseca. Na njej bodo obravnavali kadrovske spremembe, zaradi odhoda sedanjega sekretarja Janka Kovača. Konferenca SZDL bo obravnavala še organiziranost in naloge SZDL v zvezi z us-

tavnimi spremembami ter priprave na javne razprave na terenu.

SOFERSKI IZPITI

V začetku junija bodo slušatelji oddelka šoferske poklicne šole pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah opravljali zadnje izpite za dosego strokovne kvalifikacije. Letošnja skupina šteje 20 slušateljev, od katerih je večina pri skoraj vseh predmetih dobila pozitivne ocene, le sem in tja se je komu zataknilo. Ker bodo v jeseni zopet odprli nov oddelek te šole, so že pričeli zbirati prijave kandidatov.

KOZJANSKO OBSOTELJSKI DROBIZ

Čeprav se bliža konec šole, bi vendarle radi opozorili na problem, zaradi katerega je mladost mladih prebivalcev Vetrnika in okolice na Bohorju vse kaj drugega kot lepa mladost. Več kot dvajset mladih ljudi iz osrčja Bohorja dan za dnem ubira v dolino, v Kozje, v Šolo. Poleti, čeprav je tudi takrat eno uro hoda, še kako gre, pozimi pa postanejo razmere naravnost nevarne in za zdravje škodljive. Na Bohorju so nam povedali, da morajo v jesenskem in zimskem času hoditi otrokom naproti, da se jim ne bi kaj zgodilo. Ni čudnega ni, da si prebivalci Vetrnika in okolice žele, da bi jim občina Smarje pri Jelšah priskrbela kombi, s katerim bi vozili otroke v Šolo in iz nje. Se pred nedavnim je bilo to praktično nemogoče, ker ni bilo cest, danes pa je na Bohorju čisto drugače. Domala vse vasi so povezane s cestami, ki so sicer ozke, vendar sposobne za vsak promet. O tem žele, da bi razmislili občinski možje, preden se začne novo šolsko leto.

Sočasno s praznovanjem obletnice kmečkih uporov so v krajevni skupnosti Lesično naravnost vzorno uredili kraje Lesično in Pištajno, hkrati pa poskrbeli za ureditev spomenika NOB v Kozjem. Spomenike so popravili in obnovili napisje v spomin na velik hrvaško slovenski kmečki upor. Krajevna skupnost Lesično je v ureditev obeh krajev vložila mnogo napora, s sredstvi pa je pomagala občinska skupščina Smarje pri Jelšah.

mala anketa
CELJANI IN FESTIVAL

Danes se v Celju začneja Mladinski pevski festival, praznik počke mladine. Ne samo iz Celja. Iz vse Slovenije pa iz drugih republik bodo prišli in zapeli. Zapeli bodo srce in sijočih oči. Kako pa Celjani? Ali »dihajo« s festivalom ali je to že tudi njihov festival, festival vseh prebivalcev Celja? Nekaj odgovorov na to vprašanje smo dobili verjamemo, da ostali kulturni Celjani mislijo kakor mi, če, kot tile, ki smo jih povabili k naši mali anketi.

RUDI PAVSER — študent: Sam se zanimam in včasih tudi aktivno ukvarjam z glasbo, zato me take prireditve privlačijo. Moram reči, da sem kar ponosen, da imamo v Celju vsaj eno kulturno prireditev, ki si je že pridobila mednarodni ugled. Najbolj pa mi je pri celjskem festivalu všeč množičnost. Koncert množičnega zbora, ki sem mu prisostvoval na zadnjem festivalu, je bil res nekaj lepega.

FISER OLIVA — učitelj: Rada imam mladinske pojeme rada, zato sploh dvoma o tem, da ne bi tako prireditve, kot jo imamo. Zdi se mi pa, da ni premalo damo za to, val in da je Celje v tem le premalo svečano. Da bo letos tudi po nekaj boljše... Skoda je, da ne nastopa več onih naših zborov.

ARISTOVNIK VINKO — krojač: Celjski festival zasledujem še od takrat, ko so mladi pevci nastopali na dvorišču III. osnovne šole. Tam blizu sem namreč stanoval. Ne morem pozabiti takratnega dirigenta množičnega nastopa Jurčeta Vrežeta, kako je reagiral, ko je na prizorišču med množico mladine prišel nek celjski slaščičar z vozičkom sladoleda. Vreže je sladoledarja nagnal, otroci so bili žalostni, ampak grla so ostala zdrava. Festival je Celju potreben.

DRAGICA ZVAR — učiteljica: Mladinski festival moram že po profesionalni plati zagovarjati, slim pa, da bi ga vsi mladi da bi ga morali vsi. Saj gre vendar za našo mladino. Mladino, ki postane kdor poje, je pošten. In gotovo želimo imeti po mladino. Mislim, da je to ju veliko vrednot, ki v našo mladoletno človeka brega državljana.

Komisija za medsebojna delovna razmerja pri

PODJEJTJU ZA PTT PROMET CELJE

sprejme

- 1. VEČ MATURANTOV-PRIPRAVNIKOV** za delo v poštno-telegrafski-telefonski manipulaciji
- 2. VEČ PISMONOŠ** pri ptt enoti CELJE 1

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- pod 1.:
— gimnazija, ekonomska, administrativna ali druga ustrezná srednja šola;
— strokovni izpit za delo v ptt prometu;
- pod 2.:
— končana osemletka;
— strokovni izpit;
— vozniško dovoljenje A kategorije

Kandidati naj vložijo pismene prijave s kratkim življenjepisom in ustreznimi dokazili v roku 10 dni po objavi Komisiji za medsebojna delovna razmerja podjetja.

OGLAŠUJTE V NOVI tednik

Novinarjev „šiht“ med mesarji

NE, TAPA ŽE NI MESAR...

Vsaka stvar ima svojo dobro in slabo plat, pravijo stari ljudje. Tudi mesna kriza, ki še ni povsem minila. Slaba plat krize je seveda v tem, ker mesa, dobra pa v tem, ker se je ravno ob njej porodila ideja, da se napotim na šiht med mesarje...

Ne da bi moji novi sodelavci vedeli, sem prebil med njimi šiht do malice. Sprejeli so me kot novega delavca in poprijel sem za vse, kar mi je bilo ukazano. Do malice sem zdržal, potem smo jim razkrili skrivnost. Prenečenje je bilo veliko in smeha seveda ni bilo konca in kraja. Ko sem opravil še slikanje, sem se poslovil od prijaznih fantov, ki so me dotleji imeli za svojega, potem ko se je izkazalo, da iz tega ne bo nič...

Sicer pa, začnimo lepo po vrsti!

NETEK JE TEZAK

Vodstvom MESNIN sem hitro dogovoril, kako in kdaj. Seveda pa je bilo glavno pri tem, da ostane zadeva najbolj tajna. Čim manj ljudi v podjetju naj bi vedelo za vsa stvar.

Čečno ob šestih zjutraj nekje sredo sem se javil na delo. Pri Tonetu Grnu, direktorju Mesnin, smo hitro dogovorili in že sem s FRANCIJEM LAMUTOM, upravnikom klavnice, odšel v skladišče, kjer sem prejel delovno obleko. Pri hlačah in jopiču ni bilo zapletljivega. V drugem skladišču pa so nastopile težave. Ze prej sem se s Lamutom dogovoril, da se v novem pišem Savinšek.

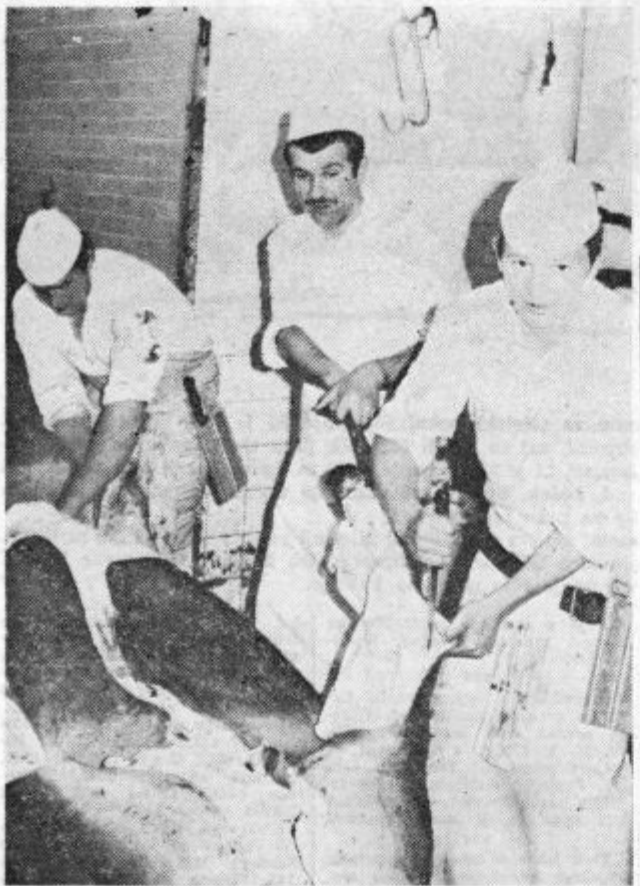
Skladiščnik je pripravil karte in predpasnik. Podal sem obrazec in se našel proti garderobi, da se oblečem. Sredi precej dolge hodnika sem ugotovil, da sem pozabil predpasnik. Upravnik Lamut je bil kar precej prijazen, pa se je on odšel v skladišče ponj. Postal sem na hodniku. Kmalu je vrnil s predpasnikom pri sebi.

»Kaj je rekel skladiščnik?«
»Pa menda me ni sploh sem vprašal.«

»To ravno ne, nekaj pa suknjati takoj, ko sem prišel predpasnik, je rekel, nakar pa že ni mesar, Mesar

predpasnika nikoli ne bi pozabil!« mi je razložil.
Mesar, mesar! Seveda nisem mesar in tudi ne mislim biti. Le za danes, da vidim, kako pravzaprav to gre. K sreči skladiščnik ni razmišljal naprej, sicer bi se zapletel že kar na začetku.

ošnila s pogledom in kmalu za njo še druga.
Počasi sem postajal nervozen. Minute so bile dolge.
Prišel je Zlender. Končno! »Tiste teleče kože poberite po tleh in jih zmečite v tole luknjo,« mi je rekel in pokazal posebno odprtino v

Lojze KUMER je bil moj najbližji sodelavec, medtem ko se me je moral Miha LESKOVSEK venomer izogibati... Da pa sem srednji jaz, ste menda že uganili?!

Z upravnikom sva obšla nekaj obratov, nato pa me je odpeljali v klavno halo ter me izročil vodji poslovne enote klavnice FRANCIJU ZLENDERU. Ko mu je povedal, da sem nov in da bom delal odlej v tem obratu, se je Zlender samo malo postrani nasmešnil, me ošinil s pogledom od glave do pete ter mi rekel, da naj si malo ogledam delo. Ravno takrat so mesarji odirali teleta. Potem pa bom že dobil delo, ko bodo pričeli s klanjem goveda...

Postavil sem se ob zid in gledal. Imel sem kaj videti. Fantje so hiteli z delom in tu in tam me je kdo zvedavo pogledal postrani. Nerodno sem se prestavljal z noge na nogo, gledal in čakal. Pri vratih na nasprotni strani se je pokazala ženska glava, me

podu. Hitro sem ubogal in kože so izginjale druga za drugo skozi veliko luknjo. Kmalu sem bil krvav po rokah in tudi predpasnik je že menjal barvo.

»Cujte vi, predpasnik imate pa narobe na sebi. Gladka stran mora biti navzven!« me je ogovoril mlad fant, ki je odiral teleče glave.

Zahvalil sem se in pogledal predpasnik. Šele sedaj sem opazil, da je po zunanji strani kosmat, po notranji pa gladek. Obrnil sem ga in nadaljeval z delom. Kož je kmalu zmanjkalo in zopet sem postopal. Obojestransko ogledovanje se je nadaljevalo.

CIK PAVZA...

Ze prej sem bil opozorjen, da se kaditi ne sme. To je

bil kar precejšen problem in nervozno sem že pogledoval na uro na steni, kdaj se bo kazalec premaknil in naznanil odmor za kajenje. Med tem časom smo že pričeli s klanjem govedi. Dodeljen sem bil prvi skupini sedmih fantov, ki je opravljala prvi del odiranja kože. S posebnim kavijem sem pridržaval mesarju Lojzetu zadnjo levo nogo, ko jo je le-ta odiral. Kmalu sem se privadil, čeprav se mi je le redkokdaj posrečilo, da sem ob pravem času prestopil na zadnji del, ko je moral Lojze odreti še drugo stran noge.
»Glejte, da boste v tistile posodi pogosto menjavali vodo!« mi je naročil veterinarski inšpektor MARJAN TISL, za katerega se je kasneje izkazalo, da je sicer vedel, da bo danes med njimi tudi novinar, ni pa vedel, da bom to jaz. Hvala bogu! Voda mi je dajala kar pre-

pisarno. Tu je sedel za mizo Štefan BUC, kot sem kasneje izvedel, in mi v knjigo, pod izmišljenim imenom seveda, vpisal šiht. Vprašal sem ga, če lahko prižgem, ko sem na oknu zagledal pepelnik.

»Kar dajte, pri nas smo domači. Se boste hitro navadili. Cujte, kje pa imate zdravstveno legitimacijo?« me je vprašal.

Zdravstveno legitimacijo? Kaj pa je to? Hitro sem razmišljal in se spomnil, da mi je bilo rečeno, da mora vsakdo biti skrbno zdravstveno pregledan, preden lahko nastopi delo pri njih. Moral sem si hitro nekaj izmisliti.

»Ja, seveda jo imam. Samo tam v pisarni sem jo pustil!« sem se hitro zlagal in upal sem, da ne bo več drezal vame. Pa res ni! On že ne, so pa drugi zato!

Vrnil sem se v kadalnico, kajti rad bi se s fanti kaj

da sem jo pustil tam v pisarni.

»V kateri pisarni in pri kom? Veste, jaz sem za to odgovorna, brez legitimacije ne morete delati!« je še pristavila. Ko sem ji povedal, da sem na pregledu bil, seveda nisem lagal, saj še ni dolgo, ko sem bil pri zdravniku, toda ne dovoljo tega, kar je imela ona v mislih. Sedaj me lahko izmaže samo še direktor, sem pomislil, ko sem ji odgovoril:

»Pri, onem, no, kako se že piše, pri Grmu, ja, ja, pri njem sem jo pustil!« sem se delal, kot da se ne spominjam imena. Bo zaleglo sem pomislil in jo ogledoval? Povprašala me je še o tem in onem in rekla, da gre pogledat. Oddšla je! Oddahnil sem se, si prižgal še eno cigareto in čik pavza se je iztekla...

RESNICA SE IZKAŽE

Zopet smo stali vsak na svojem mestu. Sedaj sem se počutil že sigurnejšega. Inšpektor TISL mi je že vdrugo naročil, da naj skrbim za redno in čim pogostejše menjavanje vode. Tako sem jo potem pogosto menjaval, da je vodni števec tega dne prav gotovo visoko prekoračil običajno dnevno potrošnjo. Ni kaj, ubogati je treba, še zlasti pa če je v zvezi s higieno, za katero, je treba reči, se tod več kot skrbi.

Med fanti je stekla beseda o sindikalnem nogometu. Padla je celo stava, kdo bo na bližnji tekmi zmagal. Ponudil sem se za golmana. Niso me angažirali. Upam, da tisti, ki je rekel, da bo sam spil za bojev piva, stave ni izgubil! Čas je hitro mineval, govorili smo malo in kmalu je prišel čas malice.

Z Lamutom sem odšel na malico. Tu se je izkazalo, da me je Zlender pogruhal, pa je molčal. Nikoli mu še namerč novega delavca niso pripeljali v obrat. Vedno je moral sam ponj v pisarno. To mu je bilo sumljivo. Pravilno je sklepal.

Med mesarji je završalo, ko sem se na vratih pojavil s aparatom v rokah. Vsi so se zgrnili okoli mene. Vprašanja so deževala, tu in tam je bilo slišati tudi kakšno pridušeno kletvico, od presenečenja seveda, največ pa je bilo smeha in dobre volje...

Bil sem torej med mesarji. Teško je njihovo delo, pa vendar kot vsako delo po svoje zanimivo. Lepo so me sprejeli kot novega delavca, nihče mi ni vtaknil ničesar za vrat, kot se rado zgodi in vsakogar, ki pride med njih, tako sprejmejo kot so mene, potem si bo v njih še marsikdo našel dobre delovne tovariše.

Hvala fantje! Pa brez zamere?!

TEKST IN SLIKE: BERNI STRMCNIK

Marjan TISL, veterinarski inšpektor, je sicer vedel, da pride novinar, ni pa vedel, da sem to jaz, pa mi je kar dvakrat dajal navodila za menjavanje vode, (levi) Franc LAMUT, upravnik klavnice, pa je kar najbolj poskrbel za moje dobro počutje (desni).

cej dela, ko sem skakal okoli zaklane živali do pipe in nazaj. Niti minute predaha nisem imel in včasih sem dolgo gumijasto cev spustil kar po tleh, ne da bi zaprl pipo...

»Ta mi bo pa vodo še kar v škorenj nalila, se je pritoževal eden od fantov. Poskusil sem nekaj izjeljati v opravičilo, pa ni bilo časa. Fantje resnično hitijo in delo jim gre dobro od rok.

»Čik pavza!« se je oglasil nekdo. Končno! Odložil sem kavelj, pospravil cev, še hitreje zamenjal vodo v tisti veliki posodi in že sem bil med fanti v »kadalnici«. Priznati moram, da tako sladke cigarete že dolgo nisem vlekli...

Komaj pa sem dobila prižgal, že je prišel Zlender in mi rekel, naj grem v pisarno ob klavni hali. Ugasnil sem komaj prižgano cigareto in se napolil v pokazano mi

pogovoril. Kako delajo, kako živijo, kakšne težave imajo in podobno. Ze ko sem šel skozi klavno halo, me je pobasal Zlender in me vprašal po tisti nesrečni legitimaciji. Izmazal sem se kot malo prej. Zaenkrat sem bil zopet rešen... V kadalnici sem zopet prižgal. Pogovor je stekel. In ko sem ravno mislil previdno vrtati v fante z vprašanji, se pojavi na vratih simpatična tovarišica.

»Kaj je res tu med vami eden na novo?« je vprašala.

»Da, seveda je!« smo odgovorili vsi povprek.

»Je to mogoče? Ja, kako ste pa prišli noter?« je začela precej strogo in me nekam sumljivo ogledovala.

»Kje pa imate zdravstveno legitimacijo?« je še pristavila.

Pa smo zopet tam. Začel sem tako, kot sem se prej že dvakrat izmazal. Tokrat pa ni bilo dovolj, da sem rekel,

Karli KROFLIČ je bil še najbolj zgovoren. Martin TKAVC se je ukvarjal največ z jeziki zaklanih govedi, Miha pa je pogosto brusil svoj nož...

Krajevna skupnost Jagnjenica — Svibno

SVIBNO NOČE V POZABO

Kaj samo Svibno? Zakaj je ta kraj letos na vrhuncu. Cez dober mesec v tem lepem hribov kraju osrednja proslava ob občinskem prazniku. Svibno? Kje in kakšno? Od Jagnjenice, s katero tvori Svibno z zaselki krajevno skupnost, se cesta še štiri kilometre navkreber pod ruševine nekaj mogočnega gradu strovrharjev. Od tu se nekoliko spogleduje s Kuzm in strmimi Zasavskimi vrhovi. Pa ni Svibno samo tistih nekaj hiš okoli sole in zgodovinske cerkve pod grajskimi ruševinami. Razteza se od Jagnjenice do Rovana in jagnjenjskih gozdov. Svibno je na meji štirih občin: laške, sevniške, hrastniške in ljubljanske. Steje okoli 320 vovcev in še enkrat toliko šah kranjanov. Pred tisoč leti je bilo Svibno zaradi mogočnih strovrharjev znano po tej kranjski deželi. Junak

viteških iger, Viljem Ostrovrhar, je zaradi svoje slave ostal nesmrten tudi v Prešernovi Rozamundi. V petnajstem stoletju, ko so ostrovrharsko posest prevzeli Habsburžani, je zgubil grad tik nad Svibnem svoj sijaj in je polagoma propadel. Tudi cerkev sv. Križa je znamenita po svojih freskah in taborskem obzidju. Šolo je Svibno dobilo po 1848. letu. Zidano učilno leta 1911. Takrat je bilo Svibno središče, samostojna občina, ki je obsegala še Podkum, Dobovec in Jagnjenico. Samostojna krajevna skupnost je bilo Svibno že pred 10 leti. V zgodovino je Svibno prišlo v drugi svetovni vojni, ko je tri četrtine vseh občanov bilo preseljenih, na njihova posestva pa so za kratek čas prišli Kočevarji in Južni Tirolci. Svibno noče v pozabo. Pozna svoje vzpone in zatone. Po vojni je ta kraj bil vselej med najbolj ak-

tivnimi. Njihovo prosvetno društvo obstaja od leta 1921, razen kratak čas, ko je nastope na odru prepevedala kanonična vizitacija, češ da je le-ta leglo javnega pohujšanja in seveda med vojno, ko so bili v šoli nemški vojaki. Vsako leto dajejo po dve, tudi več dramatskih del. Organizacija RK je ena najboljših v občini. Količkor je majhen ta kraj, ima mladinski aktiv, ko mnogi večji kraji v občini mladinskih organizacij nimajo. Svibno je za osrednjo proslavo občinskega praznika kandidiralo z najboljšim programom. Spričo pomanjkanja sredstev se je le-ta precej skrčil, vendar — ostalo je poglavitno... Krajska cesta z Jagnjenice v hrib je bila ozka, vijugasta, strma in nevarna. Po prvomajskih praznikih se je pričel horuk. Od takrat do danes je vsak dan na trasi veliko kranjanov, največ pa ob nedeljah, ko

Vsako nedeljo, pa tudi med tednom, je pri rekonstrukciji ceste iz Svibnega v Jagnjenico vedno veliko prostovoljcev, ki bodo k vrednosti nove ceste prispevali vsaj dobro polovico.

se jih zbere tudi po petdeset. Buldožer, ki je doslej razširil cestno traso več kot do polovice, je opravil doslej okoli 170 ur. Kmetje s strojnimi žagami pri podiranju in razžaganju drevja so opravili okoli 90 ur, s traktorskimi prevozi okoli 80 ur. Seveda brez krampov in lopat ne gre. Doslej so občani prispevali pri gradnji nasipov, zemeljskih škarp, jarkov, propustov okoli 1.400 prostovoljnih ur. Na zadnji seji odbora za proslavitev praznika so ugotovili, da bodo stroški za stroje, cevi, cement in gramoz predstavljali kveč-

jemu tretjino vrednosti, ki jo bo cesta imela, ko bo končana. V glavnem pa bo končana do praznika. Kaj si obetajo od ceste? Janez Starina, predmetni učitelj v VPD Radeče, svibenjski domačin, je predsednik režijskega odbora, ki vodi gradnjo ceste. Takole pravi: »Prepričali ste se, da je Svibno tako lep kraj, da je škoda, če bi ne bil dostopen tudi drugim. Seveda cesta pomeni ogromno pridobitev za občane, katerih večji del je zaposlen v dolini, zlasti v papirnici.

Zato ima papirnica tudi tolikanj posluha za naš kraj. Svibno bomo v bodoče urbanizirali. Tu bo gotovo zrastle več novih hiš, saj je od vsake družine kdo zaposlen. Morda ni več da-leč čas, ko bomo na Svibno dobili prve počitniške goste. Seveda bo treba do takrat še marsikaj narediti, toda cesta je poglavitna.« In tako je pravkar storjen velik korak, da Svibno ne bo zakoten pozabljen kraj, da bo spet znano po vsej kranjski deželi in morda še čez.

J. KRASOVEC

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev: 1. nagrada: 100 dinarjev 2.-6. nagrada: 50 dinarjev

Izreček z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 7. junija.

	2	3	4	5	6	7	
	8			9			10
11	12		13				14
15		16		17			18
19			20			21	
22			23			24	
25			26			27	
28			29			30	
31				32		33	
34				35		36	
37				38		39	
40				41		42	
43				44		45	
46				47		48	

VODORAVNO: 1. kratek ročaj, 5. ostanki dima v dimniku, 8. prehod iz ene organizacije v drugo, tudi napaka pri tekni v atletiki, 11. kratka začetna beseda, 13. naslovni junak romana Frana Levstika (Martin), 15. oznaka št. mesta Salerno, 17. razvpita francoska teroristična organizacija, 18. nebesni pojav, pomračitev sonca, 19. zbor treh pesnikov, 21. sanke, 22. glavna največja arterija, 24. kočica, 25. avtomobilska oznaka ljubljanskega mesta Vinkovci, 26. oblečen moški, 29. geografsko telo, 30. 18. in 5. črka slovnice, 31. občutek ob pomankanju vode v telesu, 32. ptica, 33. bele in črne barve, 34. organ za pridobivanje mle-

17. in 18. stoletju, 14. vitka ter pihava gozdna žival, 16. hiter tek, dirkanje, 18. nemški pripovednik, dobitnik Nobelove nagrade l. 1929 (Thomas), 20. rešitev iz nevarnosti, 21. slovenski slikar in grafik (Lojze), 23. južna rastlina z mesnatimi listi, 24. vogal, vogel, 27. samoglasnik in soglasnik, 28. aparat, ki s pomočjo elektromagnetnih valov brezžično prenaša radijski program, 29. zarodna klica,

30. morski preliv, 31. kraj ob vzhodni Zičke gore pri Konjicah, 33. iglasto drevo, 34. najbližji sorodnik psa, 35. kraj pri Vrtniki, rojstni kraj slikarja Petkovška, 38. moško ime, 39. nemški filozof (iz istih črk kot TANK), 42. št. mesto v Piemontu (anagram besede RAB), 43. razjeda na koži ali sluznici, 45. oznaka Banja Lake, 46. različni črki.

NAGRAJENI REŠEVALCI
Nagradne križanke Novega tednika, ki je bila objavljena v 18. številki, dne 17. maja:
1. nagrada 100,00 din — Justina Salajko, Stegenškova 8, Laško
2. nagrada 50,00 din — Santia Zupanc, Vodnikova 5, Celje
3. nagrada 50,00 din — Ivanka Treibenreif, Mozirje, p. p. 32
4. nagrada 50,00 din — Mojca Bučar, Copova 7, Celje
5. nagrada 50,00 din — Marija Kovač, Ljubljanska 9, Celje
6. nagrada 50,00 din — Peter

Vipotnik, Kocbekova 5, Celje
Vsem izžrebancem čestitamo. Nagrade bomo poslali po pošti!
REŠITEV KRIŽANKE
VODORAVNO: krt; obraz; hrast; praksa; Rio; Boone; Korpa; koloid; smrt; ilano; Jalta; veper; tabla; opica; liana; Cene; Aero; aceva; trans; ris; UZ; Sean; Antar; Ilon; Ta; prikazen; aorta; Indra; Ned; amen; Keita; ananas; Ilona; krava; Nora; Ivana; Kolpa; avtor; Alah; Klimon.

humor
Mokar: »Ali tvoja žena res govori več jezikov?«
Sitar: »Ne samo govori! Včasih se mi zdi, da jih tudi več ima.«
Kantibalski kuhar: »Naj oba kuharja, ki smo jih ulovili, tudi skuham?«
Kantibalski kralj: »Ne! Dovolj je eden. Več ko je kuharjev, slabša je obara!«
Pisatelj Alfred Kerr je nekoč potoval v München. Tu se je sestal s pesnikom Erstom Penzoldtom in odšel z njim v kavarno. Po četrtem vrčku piva je A. Kerr nenadoma vzkliknil: »Sedaj se mi je zjasnilo! Bavarska neumnost izvirja edino od pitja piva!«

Penzoldt je prikimal: »Seveda. Povej mi še, katero opravčilo imate pa v Berlinu?«
x x x
Na plesu v maskah se srečata dva prijatelja. »Ti imaš vendar isti kostum kakor Koren!« »Vem — toda iz same preračunljivosti. Kadar pleše, sedem za njegovo mizo in si kaj naročim.«
x x x
Neki možak razburjeno teka po veleblagovnici. »Ste mogoče kaj izgubili?« ga vpraša eden izmed prodajalcev. »Svojo ženo sem izgubil!« »Zalne obleke v prvem nadstropju, prostim!«
Mati (bahavo): Moja hčerka pa študira petje v inozemstvu.
Prijatelj: Res? To je pa zelo obzirno!

Med dvanajstimi črnimi kozami so samo tri take, ki natančno ustrezajo trem zgoraj narisanim belim kozam. Jih boste našli?

ARHEOLOG

Brez besed

Arheolog je nekoliko zaskrbljen, ker je opazil da manjkajo trije kamni, s katerimi bi dokončno sestavil zgoraj prikazano figuro. Kateri so trije deli, ki manjkajo?

OGLAŠUJTE V NOVI TEDNIK

med štirimi očmi

nje ravnotežje. Kaj hušega je, kot da se še niste toliko uravnovesili, da bi se lahko sami odločili? Pa posebno »fejst« morate biti, da imate kar tri na en prst, kajne?

NATASA

ZALJUBLJENA V TRI

Imam že trideset let, pa še ne morem odločiti se za človeka, s katerim bo moja bodočnost živela skupaj. Trije se mi ponujajo, jaz pa oklevam med tremi. Na vsakem od njih kakšno napako, pa tudi sama nisem brez napak. Ko vse to vskladim, ne morem odločiti. Naj vam vse tri naštejem? Ne, ne toliko vem, da so kar v redu pobje, čeprav, kot sem rekla, z napakami. Kako naj se odločim?

MICA

Spoštovana Mica,

ja bi poiskala še četrtega, morda bi bil tisti brez napak? Premalo ste napisali, da bi se vam dalo urejeno odgovoriti, pa tudi za vas je najbolje, če sami ujamete svoje notra-

KAKO OBARVATI NOHTE ZA MATURO?

Rekli boste, da sem neumna gos, ker vas sprašujem za barvo nohtov pri maturitetnem plesu. A to je moj največji problem, ker vse ostalo že imam, tega pa ne vem. Rožnato obleko, rožnate čevlje imam, zdaj pa ne vem, če potrebujem zraven tudi rožnate nohte. Kaj pa rdeče, bele, biserne?

Miša

Draga Miša,

predvsem potrebuješ še rožnato pamet, da boš v resnici vsa rožnata, kajti, če bi bila rdeča, bela ali biserna, se morda ne bi ujemala z zdravo pametjo naših deklet, ki hvala bogu, še večino ne mučijo taki problemi. Si me razumela?

Nataša

TRGOVSKO PODJETJE

»TEHNO-MERCATOR«

CELJE, Gubčeva ulica 1

razpisuje

v šolskem letu 1973/74 naslednje

ŠTIPENDIJE

1 študentsko na ekonomski fakulteti

2 študentski na visoki ekonomsko-komercialni šoli v Mariboru

I. stopnja, oddelek v Celju:

- 1 študentsko za finančno smer
- 1 študentsko za komercialno smer

3 študentske na ekonomski srednji šoli

1 študentsko na aranžerski šoli

1 študentsko na upravno-administrativni šoli

Zainteresirane vabimo, da vložijo prošnje do 10. junija 1973.

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

želi sprejeti na delo

VEČ SODELAVCEV

za naslednja delovna mesta:

1. vodja izmene pletilnice
2. vzdrževalec strojev v pletilnici (mojster)

Pogoji: primerna strokovna izobrazba in praksa.

3. nabavni referent

Pogoji:

- končana srednja šola ekonomske ali komercialne smeri s triletno prakso,
- zaželeno znanje tujega jezika,
- moški z odsluženim vojaškim rokom.

4. šef administracije

Pogoji:

- diplomirani pravnik
- zaželena praksa

Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe na upravo Tekstilne tovarne Prebold v roku 15 dni od objave.

»POLZELA — TOVARNA NOGAVIC«

POLZELA

razpisuje naslednje

ŠTIPENDIJE

za šolsko leto 1973/74:

- eno študentsko za študij na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo, oddelek za tekstilno tehnologijo v Ljubljani;
- dve študentski za študij na Višji tehniški šoli Maribor, oddelek za tekstilno tehnologijo.

Za dodelitev študentske se lahko potegujejo kandidati, ki bodo v šolskem letu 1972/73 dokončali srednjo tekstilno šolo in študenti šol — fakultet, za katere so razpisane študentske.

Kandidati naj do 20. 6. 1973 na splošno-kadrovski sektor podjetja pošljejo: — vlogo za dodelitev študentske, s kratkim življenjepisom, — dokazila o premoženjskem stanju (potrdila o poprečnem OD ali pokojninah staršev, potrdila o katastrskem dohodku), — zadnje šolsko spričevalo ali potrdilo o opravljenih izpitih.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 16 parov, od teh: IVAN SALANOM, Velenje in Cvetka OLENEK, Zabukovica; JANKO PLANINSEK, Petrovče in ANA FENDRE, Grobelno; ALOJZ SKONCNIK in STANISLAVA PODREKAR, oba iz Pirana; FRANC ROMI, Pečovje in KAROLINA SRAMEL, Celje; IVAN KRACUN, Bez. Bukovje in IVANKA ZUPANČIČ, Zepina; ROMAN KRAPSE, Pečke in DRAGICA ZALAR Store ter IVAN MOSKOTELEC, Vodeno in EMA KLENOVSEK, Kompole.

SLOVENSKE KONJICE

FLORIJA KOS, 23, Vitanje in MARIJA PRELOZNIK, 19, Nova Dobrava; MARJAN KOŠAK, 26, Trška gora in MARIJANA TITTL, 19, Sl. Konjice; ALES STOPAR, 25 in TATJANA LAMUT, 23, oba iz Ljubljane; MARJAN STOŽIR, 22 in MARIJANA KITEK, 17, oba iz Vitanja ter BRANIMIR MAJŠ-

LET, 20, Draža vas in SONJA GORINSEK, 19, Tepanje.

SENTJUR PRI CELJU

ANDREJ TURK, 27, rudar in ANGELA JAZBEC, 26, uslužbenka, oba iz Sevnice; STEFAN SKORJANC, 26, delavec, Dobrina in ALOJZIJA TEPEZ, 24, poljedelka, Loka pri Zumu; STANISLAV JAGER, 22, delavec, Sedna in URSULA BLAGOVSEK, 18, poljedelka, Straža na gori; LEOPOLD BOVHA, 23, paznik in ERIKA PLAHUTA, 18, delavka, oba iz Črnočice.

ZALEC

BOJAN NOVAK, 23, in BREDA GUZEJ, 23, oba iz Kasas ter MILAN KVEDER, 23 in MARIJANA ILJEVEC, oba iz Kasas.

ROJSTVA

CELJE

24 dečkov in 31 deklic SLOVENSKE KONJICE 4 dečki in 3 deklice

SENTJUR PRI CELJU 1 deček

SMRTI

CELJE

ANA JAGER, 59, Pongrac; ALOJZ MIHIC, 86, Celje; ADAM ZIDAR, 84, Vinska gorica; IVAN MIRNIK, 53, Trnovlje; IGNAS SORN, 65, Irje; MARIJA KNAPIC, 51, Celje; IGOR SIVCOV, 63, Celje; ANTON GROBELSEK, 78, Celje; MIHAEL HRIBERSEK, 75, Sirkje; ANA ROZMAN, 43, Radeče; ANDREJ FURLAN, 81, Celje; JUSTINA PAK, 74, Gabrovlje in ALOJZ LEBAN, 54, Celje.

GORNJI GRAD

CIRIL VERSNIK, 78, kmečki preuzijtkar, Tirosek.

SLOVENSKE KONJICE

ANA GORINSEK, 72, Tepanje; JULIJANA PAK, 74, Gabrovlje; LUITGARDA KOROPEC, 93, Konjice, MARIJA SE-

LIH, 85, Siemene in MATILDA PROSENAK, 79, Tepanje.

SENTJUR PRI CELJU

MARIJA SLEMENSEK, 82, gospodinja, Ponikva in FRANC ZNIDERIC, 72, kmetovalec, Okrog.

SMARJE PRI JELSAH

FRANCISKA SKORJANEC, 79, Rog. Slatina; FRANC DROVENIK, 68, Male Rodne; JOZEF SKET, 68, Sv. Ema; STEFAN SKALE, 61, Močle.

ZALEC

JULIJANA PIRC, 71, upokojenka, Polzela; MARIJA BEVC, 72, upokojenka, Sempeter; LOVRENC JAGER, 85, upokojenec, Dobriša vas; TEREZIJA KAMSEK, 69, gospodinja, Preška in FRANCISKA PESKO, 81, upokojenka, Tabor.

SKOK NA MARS

PIŠE IN RIŠE: MARJAN BREGAR

Utegnili bi zaspali, dragi bralci, če bi naštevati vse, je bilo izrečenega na govorniškem odru. Povzeli bi se za najpomembnejše misli:

Naša industrijsko pripravljena hrana — so poudarili govorniki po vrsti — je zastrupljena do skrajne mere. Če, ki sedajo na naše sendviče so pričele crkati...

Naš zrak — so se prav tako vsi strinjali — je onesažen do konca in kisika imamo recni in pišni le še za štiri najst dni!

Naše vode, so izjavljali v en glas, niso več vode! Sicer pa, saj jih skoraj ni več, in še ta hip je treba uzakoniti strog predpis za ves Mars, da je najstrože prepovedano potegniti vodo v stranišču...

In najbolj pereče! — povzdignil je glas sedemkratni doktor psihologije — Po našem lepem Marsu razsaja katastrofalen DOLGCAS!

Odobravajoče so kimali udeleženci kongresa in na široko zehali, malce zaradi dolgih govorov, malce pa tudi zaradi res neskončnega dolgcasa, ki je razsajal širom po Marsu in se je prikradel pač tudi v dvorano.

GRADITELJI POZOR!

Izdelujemo betonsko opeko mešano z žilindro za gradnjo stanovanjskih hiš in drugih objektov. Cena za kos V 12 5,60 din, V8 4,45 din. Izdajamo tudi na naročilnice in dostavljamo na dom z lastnimi prevoznimi sredstvi. Za naročila se priporoča:

ALOJZ LAH, cementarstvo,
Šentjur — Hruševac

**MLADI GASILCI
TEKMOVALI**

V soboto, 26. maja se je na stadionu Hrastulka zbralo 70 enot gasilskih pionirjev in mladincev, ki so si na concih tekmovalnih prireditvah pravico nastopa.

Nekaj rezultatov: **ZLATE ZNACKE** so prejeli: mladinke iz Kozjega in mladinci iz Drešnje vasi. **SREBRNE ZNACKE**: mladinke, mladinci in pionirji A iz Raven na Koroškem, pionirji A iz Silvnice pri Celju ter pionirji B iz Prebolda. **BRONASTE ZNACKE** pa mladinci in pionirji A iz Ljubecne pri Celju, pionirji A iz Sempetra v Savinjski dolini in pionirji B iz Kotelj.

V ZLATARNI CELJE

vabimo k sodelovanju tovarišice in tovariše, ki bi se želeli zaposliti na naslednjih prostih delovnih mestih:

1. SALDAKONTISTA potrošniških posojil

Za to delovno mesto se zahteva, da ima kandidat srednjo ekonomsko šolo in vsaj tri leta prakse v knjigovodstvu.

2. SALDAKONTISTA kupcev in dobaviteljev

Za to delovno mesto se zahteva, da ima kandidat srednjo ekonomsko šolo in vsaj pet let prakse v knjigovodstvu.

3. BLAGOVNEGA KNJIGOVODJIO

Za to delovno mesto se zahteva, da ima kandidat vsaj pet let prakse v knjigovodstvu.

4. REFERENTA za embalažo

Za to delovno mesto se zahteva, da ima kandidat strokovno izobrazbo kvalificiranega delavca trgovske stroke in vsaj pet let prakse.

5. 2 DELAVKI-SNAŽILKI proizvodnih prostorov**6. PRIUČENO DELAVKO gostinske stroke****za strežbo pri malici**

Za to delovno mesto se zahteva, da ima delavka popolno osemletko in nekaj prakse v gostinstvu ter, da izpolnjuje posebne zdravstvene pogoje, določene za delavce v živilski stroki.

7. DELAVCE za delo v pripravi

Za ta delovna mesta se zahteva, da imajo delavci popolno osemletko in delovne izkušnje v kovinarski stroki. Zahteva se tudi, da imajo kandidati odslužen kadrovski rok.

Za vsa delovna mesta je predvideno trimesečno poskusno delo.

Od kandidatov se tudi zahteva, da so zdravi in, da so sposobni za zahtevano delo.

Prav tako se zahteva, da dosedaj še niso bili kaznovani.

Ta razpis velja do 10. 6. 1973.

Ponudbe pošljite na Zlatarno Celje, Kersnikova ulica št. 19.

slovenija
avto

Avtomotor

CELJE, MIKLOŠIČEVA 5

IVAN KOLIN, samostojni referent za nabavo motorjev, koles in rezervnih delov vam predstavlja oddelek motorjev, koles in nadomestnih delov:

MOTORJI:

TOMOS
ROG (PONY EKSPRES)
JAWA
MZ

Na voljo so tudi vsi tipi omenjenih motorjev

KOLESA:

ROG
PARTIZAN — TOMOS

OTROŠKA KOLESA:

Velika izbira otroških koles italijanske, češke in poljske proizvodnje — poleg domače, seveda! Samostojni uvoz otroških koles iz Italije omogoča resnično veliko izbiro.

NADOMESTNI DELI:

Ni treba posebej poudarjati, da je v velikem in sodobnem skladišču dovolj nadomestnih delov za vse navedene artikle. In še nekaj: vse to boste dobili pod eno streho. To pa pomeni dobro izbiro, ker je omogočen pregled nad artikli in pa prihranek časa — dragocenost današnjega dne. Torej, pridite in spoznajte vašega svetovalca in prijatelja — AVTOMOTOR CELJE, Miklošičeva 5, vhod v skladišče s Kocbekove ulice.

**Nikar bojazni,
če po JUS-u ni vaša postava,**

**obleka TIP-TOP
bo gotovo taprava!**

NOVO!

**NA ODDELKU MOŠKE
KONFEKCIJE V
II. NADSTROPJU**

VELEBLAGOVNICA T

**ODSLEJ TUDI
IZVENSTANDARDNE
OBLEKE**

NA OBISKU PRI OBNOVI

Z NAPREDKOM

SKROMNI ZAČETKI

Vprašajte danes nekoga o razvojni poti tega ali onega podjetja pa bo morda stal pred težkim problemom. Kajti marsikaj se je v zadnjih letih bistveno spremenilo. Povsod smo pričali hitremu napredku in razvoju.

Kolektiv obrtnega in gradbenega podjetja OBNOVA CELJE sodi med tiste delovne skupnosti celjske občine, katerih začetki pred leti so bili več kot skromni. Morda nihče niti pomislil ni v tistih letih, da bo kolektiv v sorazmerno kratkem času dosegel rezultate, ki ga uvrščajo med dobra podjetja, med podjetja z jasno načrtano perspektivo in obetavnimi možnostmi.

Iz nekdanjih majhnih, nekakšnih stanovanjskih podjetij v malem, ki sta delala v centru in na Dolgem polju, je z leti pričelo rasti novo podjetje. Integracije, ki jih je uspešno izvedel kolektiv pa so iz leta v leto jasneje načrtavale razvojno pot kolektiva. Leta 1965 se je, komaj pet let po ustanovitvi OBNOVE, kolektivu pridružil podjetje Dolomit iz Frankolovega. Isto leto se je za integracijo odločilo še Pleskarstvo Dom, medtem ko se je leto poprej pridružil tudi že kolektiv lesnega podjetja Lava. Gradbeno podjetje Ingrad, ki se je vse bolj usmerjalo v industrijsko dejavnost, je opustilo dvoje svojih obratov, to je pečarstvo in kamnoseštvo in oba sta se združila v OBNOVO. Tako je iz leta v leto rastele kolektiv, širila se je njegova dejavnost, prerasčala spočetka načrtano pot in OBNOVA je z leti že postala pomemben dejavnik na svojem področju.

Ob registraciji leta 1960, kolektiv torej ni starejši od trinajst let, je bilo v podjetju zaposlenih le 102 delavca, ki pa so dobro vedeli, v čem je njihova razvojna pot, kaj jim bo zagotovilo boljši jutrišnji dan. Zaradi tega kolektiv, kljub težavam, ki so ga čestokrat hudo pestile, ni okleval pri svojih prizadevanjih.

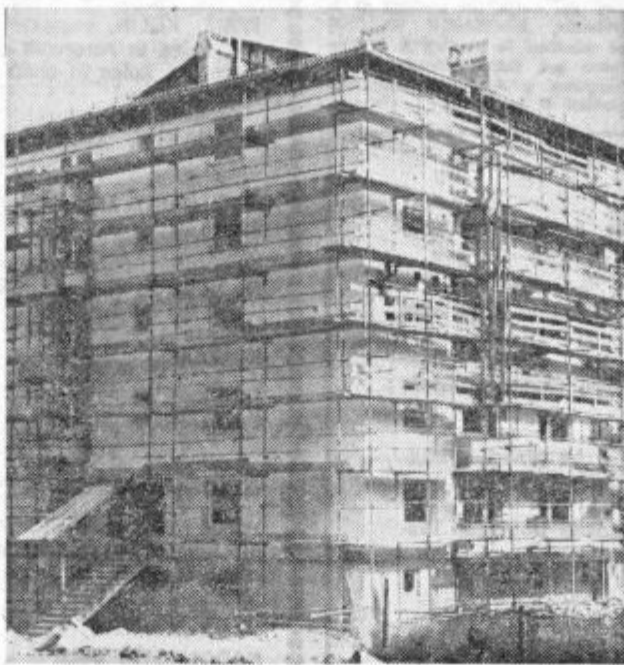
Prizadevano delo, skrb za razvoj, stalna skrb za kadre, so pogojili hiter razvoj iz skromnih začetkov prvih let.

OBNOVA DANES

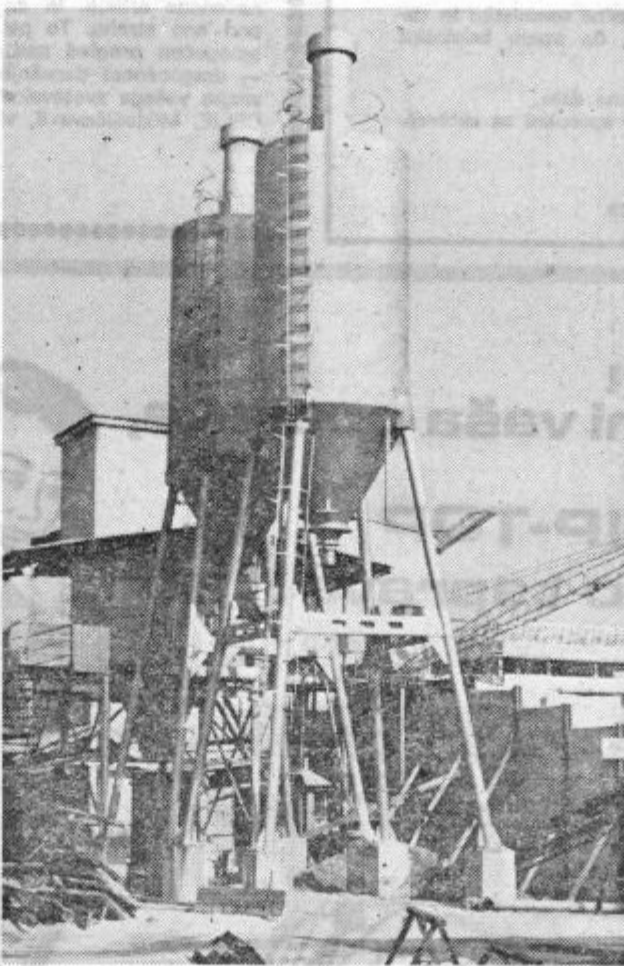
Današnja OBNOVA je nekaj povsem drugega, kot je bilo podjetje na začetku svoje razvojne poti. Kolektiv šteje 384 zaposlenih delavcev ter 43 vajencev. Struktura zaposlenih se je bistveno izboljšala in kolektiv danes že razpolaga s strokovnimi kadri, ki zagotavljajo nemoteno delovanje razvejane dejavnosti vse od projektive do gradbene operative. Lansko gospodarsko leto je kolektiv zaključil uspešno. Preko štiri milijarde starih dinarjev celotne realizacije, kar pomeni skoraj petino več kot leto poprej. Za nekaj več kot petino pa se je povečal tudi družbeni proizvod na zaposlenega delavca, pri čemer velja še posebej omeniti, da se število zaposlenih v primerjavi s prejšnjim letom ni povečalo, kar pomeni, da je večji družbeni proizvod dejansko rezultat prizadevanj kolektiva po večji produktivnosti dela.

Dobri gospodarski rezultati lanskega leta pa se nadaljujejo tudi v letošnjem letu. V prvih treh mesecih so že ustvarili preko ene milijarde starih dinarjev realizacije, pri čemer so dosegli 476 milijonov dinarjev dohodka in 129 milijonov dinarjev ostanka dohodka, oziroma tistega, kar bodo odvajali v sklade. In če k temu dodamo še to, da znaša v kolektivu OBNOVE povprečni mesečni dohodek nekaj manj kot dva tisoč dinarjev, potem je sleherno besedovanje o uspešnem gospodarjenju kolektiva odveč.

Seveda pa imajo, le kje jih nimajo, tudi težave. Največji problem kolektiva je prav gotovo njegova lokacijska razdrobljenost. Posamezni obrati so raztreseni po vsem mestu in njegovi periferiji, kar nedvomno povzroča hude težave in predvsem terja večje stroške poslovanja, kot pa bi to bilo potrebno. Tega se v kolektivu dobro zavedajo, zato si kar najbolj prizadevajo, da bi problem čimprej uspešno rešili. V ta namen so že odkupili del potrebnega zemljišča v podaljšku Dečkove ceste, kjer bodo že v letošnjem letu pričeli graditi prve hale. V bližnji bodočnosti pa naj bi se na tem mestu združile vse številne dejavnosti kolektiva. To bo za prizadevni kolektiv velik dosežek in še večji praznik!

Tudi ta stanovanjski stolpič v naselju Nova vas bo zgrajen točno do postavljenega roka.

Zaenkrat kapacitete lastne betonarne še zadostujejo. Bo to dovolj tudi za v bodoče...?

ŠIROKA DEJAVNOST

Poleg tega, da se je podjetje razvijalo iz drobnih obratov, pa so v kolektivu močno razvili in usposobili gradbeno operativno. Zgradili so precejšnje število stanovanjskih objektov, trenutno pa grade v Novi vasi štiri stolpiče s 112 stanovanji. Njihova prizadevanja bodo tudi v bodoče veljala temu področju, kajti tudi pri gradnji stanovanj si je podjetje z mnogimi projekti, odlično kvaliteto, predvsem pa z doslej izvrševanjem postavljenih rokov, pridobilo že dokajšen ugled.

Dejavnost posameznih obratov je kljub povečevanju izvodnih zmogljivosti dobro izkoriščena. Prostih kapacitet v podjetju praktično ne poznajo. Nasprotno, v nekaterih obratih bi morali še povečevati zmogljivosti, da bi ustregli vsem, ki sprašujejo bodisi po njihovih izdelkih ali uslugah. Kamnoseški obrat, ki so ga pred kratkim opretili še z novo moderno diamantno žago, komaj zmaguje pri vsaki povpraševanja po njihovih izdelkih, s katerimi pravičnega zalagajo ves slovenski in hrvaški trg. Perspektiva obrata je nedvomno izredno velika, saj med drugim kolektiv tem zahtevnem in težavnem delu razpolaga tudi s številnimi delavci z bogatimi izkušnjami, ki pa so ravno na področju bistvenega pomena.

Zavedajoč se dejstva, da je možno najučinkoviteje služiti na tržišču takrat, kadar lahko ponudiš zaključen paket uslug pri tako imenovanih zaključnih delih pri stanovanjskih objektih, si kolektiv prizadeva, da bi se širše postavil tudi s preostalimi dejavnostmi v Celju, kajti tako bi razširili skupno še večje možnosti učinkovitega nastopanja na celotnem širokem tržišču. Že doslej so prevzemali številna zaključna dela ravno zavoljo tega, ker so investitorjem pravično ponudili skoraj vse, kar vsa ta dela obsegajo. Še preprosto niso zmogli vsega prevzeti, kajti trenutno ne razpolagajo z zadostnimi kapacitetami.

ŽE DANES ZA JUTRI

Doseženi rezultati pa kolektiva niso uspavali. Zavedajo se, da je treba naprej, da je potrebno hoditi v korak s razvojem tehnologije in napredka ter temu prilagajati lasten razvoj.

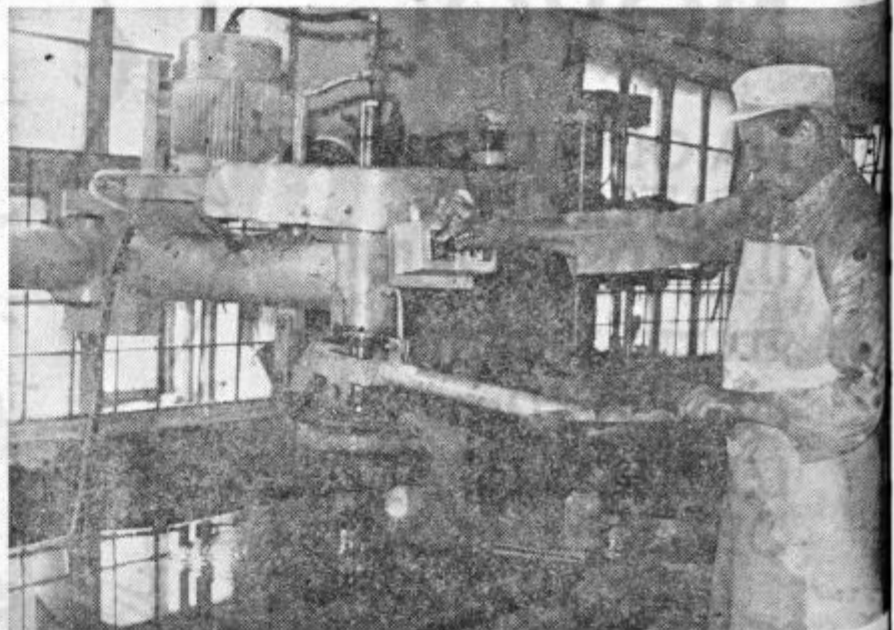
V podjetju so že izdelali razvojni program, v katerem jasno določeno, kako se bodo v bodoče razvijale posamezne dejavnosti, kako se bodo širile najakumulativnejše dejavnosti, kam in koliko se bo vlagalo, da bi podjetje v perspektivi še trdnije stopalo po poti uspešnega razvoja. V uvodu delu razvojnega programa je med drugim rečeno tudi sledeče:

»Obrtno gradbeno podjetje OBNOVA ostaja tudi v bodoče gradbeno podjetje. Predvideno je, da bi moralo poleg svojih obratov razvijati in osvajati sodobno tehnologijo v gradbeni smeri in obrti na zaključnih delih v gradbeništvu. Fizične kapacitete bi se letno povečale med 5-10% stotki, različno za posamezne obrate. Večje povečanje predvideno za naslednje obrate: gradbeni, slikopleskarski, keramični, parketarski in kamnoseški obrat. Gradbeni obrat bi se bolj specializiral za stanovanjsko gradnjo, ker se nešteti obrati, ki izvajajo zaključna obrtna dela na širšem območju Slovenije, morajo povečati kapacitete v tej smeri, da bodo zadovoljili povečane potrebe pri postopni stanovanjski gradnji. Večina fizičnih kapacitet teh obratov se ne predvideva samo v večanju zaposlenih, temveč mora vsaj 50-odstotno povečanje doseči z različno mehanizacijo, boljšo organizacijo dela ter predvsem s sodobno tehnologijo. Ostali obrati podjetja: ključavničarski s strokovsko-kleparski, instalacijski in mizarski obrat bi se razvijali v takšni meri, da bodo zadovoljevali potrebe podjetja za ta dela, ki jih podjetje prevzema v celoti...»

Prizadevanja kolektiva v bodoče gredo predvsem v smer, da se v celoti kar najbolje usposobijo za kompleksna dela pri stanovanjski gradnji, s čimer bi postalo s svojim paketom uslug postalo pomemben komplet del celotnemu gradbeništvu.

Gradbišče v Novi vasi, kjer gradi »OBNOVA« preko sto novih stanovanj, sodi trenutno med njena največja delovišča. V bodoče jih bo še več!

Tehnologija obdelave marmorja je zahtevna stvar, pomembne pri tem pa so tudi delovne naprave, ki jih je treba sprotno modernizirati.

mali oglasi

PRODAM

ZASTAVA 750/71 prodam za 200.000,00 Ndin, Ravnak Celje, Simončičeva 1, telefon 230-65.

WOLFBURG, oktober 1970 prodam. Ogled in informacije: Petrol Ljubljanska cesta, telefon 230-65.

POSESTVO, manjše, lepo urejeno, z vinogradom in travnikom — zelo donosno, električna, vodovod — ta prodam zaradi izselitve. Ponudbe pod »Med Celje in Velenje«.

FIAT 750, letnik 1967 prodam. Mali, Sempeter v dolini.

KRAVO 8 mesecev brejo prodam. Slander, Košnica pri Celju.

RAZDILNIK poceni prodam. Plesar, Celje, Savinjska ul. 11.

SPORTNI voziček malo rabljen, rdeče barve, prodam. Kružnik, Celje Drapšinova ul. 11.

PALNICO in otroško popeljo prodam. Arlič, Trnovlje 171 a.

SEAT GT 400 s prikolico, pokrivalom, vrvmi, sidrom, veslom, specialnimi telekomandami, vse popolnoma novo in rabljen odlično ohranjen motor Penta 43 KS, prodam za 30.000 — 40.000. V račun vzamem gumijast čoln z motorjem do 13 KS. Informacije dopoldan na telefon 235-14, popoldan: Dolinšek, Celje, Krpanova ul. 4, Ostrožno.

FIAT 750, letnik 1963, prodam. Koklič Martin, Slane 4 Teharje.

OKOLICI Atomskih toplih (Virštanj) prodam vinograd v izmeri 80 a z zidanimi. Dovoz možen v vsakem vremenu. Možnost napeljava električne energije. — m. Marija Šket, Pecelj 30, Čučje.

STANOVANJE dvo in pol sobno, komfortno, v Celju, prodam. Ponudbe pod »Ob Savinjski«.

SPAČKA letnik 1964, odlično ohranjenega, prodam. Silvo Režec, C. na Ostrožno 38 Celje.

PREMO za kopalnico kompletno prodam. Gračner Dragica, Pohorska 18.

ZASTAVA 750, 1968, ugodno prodam. Vprašajte pri struženju Šoferjev Kidričeva 19 od 14. do 18. ure.

CENTRU Zalca prodam prazno stanovanje (120 kv. m in sanitarije) primerno za pisarne. Ponudbe pod »Zalec«.

FIAT 1100 R, letnik 1967, 140.000 km, prodam. Cena 22.000.— din. Ogled v soboto 2. 6. ves dan. Kač Franc, Ruše pri Petrovčah.

VA nova elektromotorja monofazna 2 KM ugodno prodam. Anderlič Primož 5 Sempeter.

W 1200 prodam. Ogled vsak popoldan. Lahomno 1 a Laško.

FIAT 1300 in **FIAT 750** zelo ugodno prodam. V račun vzamem gradbeni material. Rojc Dušan, Trnovlje pri Planinškem Celje.

FIAT 750 prodam. Tihole, V. Prekomorske brig. 6, telefon 235-05.

PALNICO Alpina prodam. Arlič Rudi, Lokavec 6 Bistraske Toplice.

FIAT 850 special, letnik 1969, registriran do maja 1974, prodam. Špenglić Zofija, Štefan 11, Škofja vas pri Celju.

ZASTAVA 750, letnik 1966-67, prevoženih 2.000 km po generalni, ugodno prodam. Lipovšek Drago, Lokovec pri Celju.

STRABAS z novimi strukturnimi ugodno prodam ali zamenjam za zug pozavno. Bilin Alojz, Vojnik 242.

POSESTVO, 45 a vinograda, travnika, 4 ha travnikov in njiv na sončni legi, 5 km od Celja, prodam. Ogled vsak dan. Oblak, Za-

vodno 1 (Rudnik Pečovnik). **AMI 6 BREAK**, letnik 1963 prodam. Ogled od 17. do 19. ure. Suster Friderik, Ulica 29. novembra 24 Celje.

KRAVO s prvim teletom, dobro molnico, avto kombi VW, letnik 1965 in motorno kolo maxi, poceni prodam. Stante, Podgorje 24, Frankolovo.

GLOBOK otroški voziček, dobro ohranjen in košarico ugodno prodam. Podvornik Zdenka, Cuprijska 13 Celje.

SKODO letnik 1970 ugodno prodam. Jerman, Soseska Ložnica 21 Zalec.

SPAČKA letnik 1961, registriranega do konca leta, prodam. Cena po dogovoru. Ogled možen vsak dan. Franci Ožir, Podvin 29, Polzela.

FIAT 750, letnik 1972, nujno prodam. Vončina Ana, Sempeter 41.

STISKALNICE za grozdje — nove — 120 l, prodam. Brinarjeva 2 Celje.

POSESTVO z dobro ohranjenim hišo, kozolcem in gospodarskim poslopjem ter vsemi poljedeljskimi stroji, oddaljeno od Laškega 5 km, prodam. Perdih Ana, Kraigherjeva 12 Laško.

ENOSTANOVANJSKO hišo z vrtom in garažo, ugodno prodam. Krivec, Sp. Poljčane 8.

SPALNICO dobro ohranjeno in kredenco, prodam. Ogled pri Maček, Kovinarska 8 Celje.

FIAT 750, letnik 1971, garažiran, dodatno opremljen prodam. Ogled vsak dan od 19. ure dalje. Samarin, Arja vas 6.

VW 1200, letnik 1967, dobro ohranjen, 87.000 km, prodam. Telefon 229-81 od 7. do 15. ure.

AMI 6, letnik 1968, ugodno prodam. Tudi na ček ali zamenjam za Zastavo 750. Jesenek, Latkova vas 140, Prebold, telefon 719-74.

HISO z nekaj zemlje prodam. Tonjko Franc, Kosovelova 22 (Cret) Celje.

KOBILO staro sedem let, sposobno za vsa kmečka in gozdna opravila, prodam. Delakorda Vinko, Ložnica pri Zalcu 22.

POSESTVO 4 ha zemlje, nova hiša in novo gospodarsko poslopje, elektrika in voda v hiši, v ravnini bli-

zu Celja, prodam ali zamenjam. Ponudbe pod »Zamenjava«.

UGODNO PRODAM več kosov dobro ohranjenega pohištva za dnevno sobo (knjižno omaro, omaro za obleke, bife itd.), kuhinjski element (visečo omaro za posodo) ter lončene peči. Naslov v oglašnem oddelku, v podružnici Dela, Celje.

ZELO UGODNO prodam Fiat 124, letnik 1970. Možen ogled vsak dan od 15. ure dalje, informacije po telefonu Celje 23-777 Zvonko Pelic Zagrad 61 Celje.

KUPIM

DRUŽINSKO hišo v Celju, tudi nedograjeno, kupim. Ponudbe s ceno pod »Gotovina«.

RAZNO

POSESTVO 14 ha v Frankolovem zamenjam za hišo z vrtom v bližini Vojnika. Pungartnik Ana, Lapa 14 Frankolovo.

STAREJŠA kmečka zakonca

DOM UCENCEV SKIMC STORE

razpisuje dne 8. junija 1973 ob 10. uri javno, ustno

LICITACIJO

za odprodajo:

1. kuhinjskih strojev in naprav
2. rabljenega stavbnega pohištva
3. drobnega kuhinjskega inventarja

Ogled stvari je možen 6. in 7. junija 1973 od 8. do 10. ure dopoldne v prostorih doma.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

na manjšem posestvu brez naslednikov iščeta mlade kmečke zakonca zaradi prevzema posestva. Posestvo je oddaljeno 20 minut od železniške postaje. Ponudbe pod šifro »Okolica Smarjca«.

IZDELUJEM raznovrstne nagrobne spomenike iz naravnega in umetnega kamna ter jih imam tudi na zalogi po konkurenčnih cenah. Priporočam se cenjenim strankam. Edi Vrečko, kamnosek Celje, Krožna pot 8 Gaberje.

STANOVANJE

DVE lepi sobi z balkonom, centralno ogrevani, oddam

Ponudbe pod šifro »Moškiš, ZA STANOVANJE v Celju nudim lepo nagrado. Ponudbe pod šifro »Nagrada«.

ISCEM sobo v Celju, po možnosti neopremljeno. Ponudbe pod šifro »Redna plačnica«.

STANOVANJE prodam do smrti ali vzamem na stanovanje starejšo osebo. Hinko Gračner, Primož 32 Sempeter.

ISCEM prazno sobo s souporabo kopalnice. Nudim 500.— din nagrade. Ponudbe pod »Uslužbenka«.

ISCEM opremljeno sobo v centru mesta. Plačam vnaprej. Ponudbe pod šifro »Celjana«.

ODDAM stanovanje za eno

leto zakoncema brez otrok. Brinarjeva 2 Celje.

V SREDISCU Sempeterja oddam sobo eventualno tudi kuhinjo za popoldansko varstvo pridnega otroka. Brečko Anton, Sempeter 160.

DVOSOBNO stanovanje s priključki v centru mesta zamenjam za manjšega. Grem tudi v blok. Ponudbe pod »Ugodno«.

ODDAM sobo dverna fantoma. Vprašajte: Peček. Nova vas pri Sempeterju.

ZAPOSILITEV

FRIZERSKO pomočnico sprejem. Zdravec Silva, Celje, Mariborska 110.

TEKSTILNA TOVARNA JUTEKS ŽALEC

razglašča prosta delovna mesta in vabi k sodelovanju

1. TRI KV KLJUČAVNIČARJE za delo v mehanični delavnici in v predilnici po možnosti s prakso
2. VEČ KOŠKIH DELAVCEV za priučitev v proizvodnji

Kandidati morajo imeti odslužen vojaški rok. Interesenti naj se zglasijo v splošno-kadrovskem sektorju podjetja. Razglas velja do zasedbe delovnih mest.

Sm Savinjski magazin Zalec

Trgovsko podjetje »SAVINJSKI MAGAZIN« ŽALEC

RESTAVRACIJA »KOLODVOR«

nudi dnevno sveže morske ribe, ocvrte ali pečene s tatarsko omako.

Točimo odprto pivo v vrčkih po konkurenčnih cenah.

Obiščite restavracijo KOLODVOR Žalec in prepričajte se o kvaliteti ponudbe.

UPRAVNI ODBOR SKLADA ZA ŠTIPENDIRANJE IN KREDITIRANJE SKUPŠČINE OBČINE CELJE

razpisuje

ŠTIPENDIJE IN POSOJILA za šolsko leto 1973/74:

- 22 štipendij za študij na srednji šoli
- 10 štipendij za študij na višji šoli
- 12 štipendij za študij na visoki šoli
- 1 štipendijo na strojni fakulteti Novi Sad — gasilski oddelek
- 1 štipendijo za študij na srednji gasilski šoli v Zagrebu
- 5 štipendij za študij na III. stopnji (3 štipendije za ekonomsko in 2 štipendiji za pedagoško smer)

Prednost bodo imele naslednje smeri študija na naštetih stopnjah šolanja: ekonomska, pravna, strojna, gradbena, medicinska, tehnična matematika - fizika.

Prošnjo za štipendijo obvezno vložite na obrazcu Državne založbe Slovenije 1,65 za štipendijo oziroma 1,66 za posojilo.

Prošnjo priložite: prepis spričevala oz. sporočilo o opravljenih izpitih, potrdilo o izplačanih osebnih dohodkih staršev za prvo polletje 1973 (potrditi je treba zgoraj navedeni obrazec), potrdilo o premoženjskem stanju, mnenje osnovne oz. srednje šole, ki jo je dijak obiskoval v šolskem letu 1972/73.

Rok za prijave je do 5. julija 1973.

UO sklada za štipendiranje in kreditiranje

KOVINOTEHNA

EXPORT IMPORT

CELJE, Mariborska 7

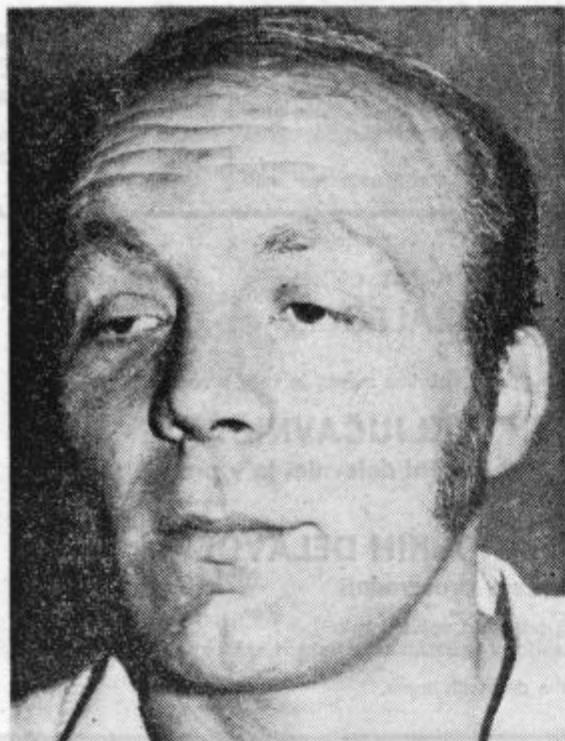
objavlja prosta delovna mesta:

1. KORESPONDENTA ali ADMINISTRATIVNEGA REFERENTA v splošnem in komercialnem sektorju podjetja
2. VEČ EKONOMSKIH TEHNIKOV-PRIPIRAVNIKOV za razna delovna mesta v finančnem in komercialnem sektorju podjetja

POGOJI: končana ekonomska ali administrativna šola in po možnosti nekaj prakse v administrativnih postih.

Kandidati naj se prigrasijo s pisмено vlogo ali osebno v kadrovski službi podjetja do 5. 6. 1973.

ZAPLEZANA SMER...

DANI KOPUSAR je bil rojen 1943. leta na Ljubnem ob Savinji. Ze kmalu pa so se njegovi starši preselili v Gorenje, kjer žive še danes. Dani je obiskoval osnovno šolo v Smartnem ob Paki, nato pa je šolanje nadaljeval na Metalurški šoli na Ravnah na Koroškem, kjer se je po končani šoli kot strojni ključavničar tudi zaposlil v tamkajšnji železarni. Po vrnitvi iz vojske pa se je leta 1963 zaposlil v SIP Sempeter, kjer je zaposlen še danes. Je poročen in ima enega sina.

V planine je začel zahajati že kot osnovnošolec. Ze ob končani osnovni šoli je prehodil slovensko planinsko transverzalo od Maribora do Bohinja. Največ je zahajal v planine z učiteljem Šabcem, ki mu je v teh letih tudi bil velik vzornik. Ko se je šolal na Ravnah na Koroškem, pa ga je kaj hitro zaneslo med alpiniste. Tu je koroški alpinistični odsek organiziral plezalni tečaj in Dani je z navdušenjem obiskoval predavanja in prve plezalne poskuse na skalah pri Ravnah. Prvič je stopil navezan v steno Raduhe, in sicer v tako imenovanih Policoah z Dušanom Kukovcem ter Pušnikom leta 1962. Skromnim začetkom pa so kmalu sledili vedno številnejši in zahtevnejši vzponi. Doslej je skupno opravil že preko 150 alpinističnih vzponov v domačih in tujih gorah. V svoj dnevnik pa je vpisal tudi že prvenstveni vzpon, in sicer je to Saleška smer v Križevniku v Robanovem kotu, ki sta jo prva preplezala z Dušanom Kukovcem. Izmed številnih vzponov je izbral naslednjih pet, ki so mu kot največja doživetja ostali najbolj v spominu:

1. Herletova smer v Ojstrici, številne ponovitve v raznih navezah skozi vrsto let
2. Dibonova v Veliki Zini, Janez Resnik, leta 1967
3. Rumena zajeda v Koglu, Pušnik, leta 1966
4. Steber Križa, Pušnik, Zagorc, leta 1965
5. Pallavicini v Grössglocknerju, Oman, leta 1965

Iz svojih mnogoterih doživetij v gorah je izbral prigode med plezanjem v Ojstrici jeseni leta 1963.

čan, da bi ukrenil kar koli...

o o o

Zdaniilo se je. Pod sabo sta zaslišala tovariše, ki so jima hiteli na pomoč. Megle se niso hotele razkaditi. Noge je imel težke kot svinec, toda ni kazalo drugega kot čakati. Bil je ves otrpel in Ivica prav tako. Blizina tovarišev ju je navdala z zavestjo skorajšnje rešitve iz objema stene in moči so jima povračale.

»Madona, saj glas prihaja z desne!« je zakričal Dušan, ko se je povzpел pod skalovje previsa. Šele sedaj je ugotovil, da Dani in Ivica nista plezala v levo, temveč na desno. Izgibala sta se eni težavi in zašla še v hujše. Prehod na levi je bil nemo-goč!

Okoli devete so prispe-li do njiju. Dušan je Ivici prinesel obleko in vsa sre- na je zlezla v suha obla- čila, čeprav je imela ne- malo težav pri preobla- čenju na ozki polici in privezana v steno. Spusti- li so jo nižje, za njo se je spustil še Dani in kma- lu nato so dosegli zložnej- ša tla. Rešeni...

o o o

Izza skale je pomolela postava zavita v dežni plašč in s kapuco glo- boko poveznjeno na čelo.

»Dali je ovdje put za Avstrijsku?« se je oglasil moški in ogovoril Daneta. Ne meneč se za nenavad- nost vprašanja je Dani pri- čel možakarju razlagati, da tod ni nobene poti v Avstrijo in da če že hoče sitnoba emigrirati v Av- strijo, mora drugod. Tak- rat pa je moški snel ka- puco. Bil je Lojze Golob, ki je pritekel na pomoč, kajti o nesreči so bili ob- veščeni tudi že v dolni- ni...

Vsi so prasnili v smeh ter se zadovoljni napolili proti dolini. Dane in Ivi- ca sta stopala dokaj trdo, kajti noč prebita v steni jima je odvzela mnogo moči.

Lep jesenski dan se je oznanjal izza gora, ko se je skupina mladih alpinis- tov prebujala v novo ju- tro na Klemenškovi plani- ni. Noč so prebili v tesni in prijazni koči, ter se pri- pravljali na poslednji na- skok v spominski Reyevi smeri v Ojstrici. Dušan Kukovec, Drago Zagorc in Dori Pušnik so se navse- zgodaj podali v steno. Dani pa je v navezo prevzel Dušanovo prijateljico Ivi- co.

»Dani, pelji jo malo v steno. Morda bo še najbo- ljše, če gresta v Kanto nad bivak in od tam na vrh Ojstrice,« je dejal Du- šan Daniju, ki je takrat imel za sabo več kot leto alpinističnih izkušenj. Ma- lo je skomignil z rameni, saj ni bil nič kaj posebno navdušen nad tem, kajti dekle doslej še nikoli ni bila v steni. Dušan mu je podrobno opisal smer, še zlasti pa edini težji ter najnevarnejši del pod pre- visom, za katerega mu je razložil, kje ga bo najlažje obšel in preplezal.

Ločili so se. Dušan je s prijatelji od- hitel proti steni, kjer so takoj vstopili v Reyevo smer, Dani pa se je z Ivi- co napotil proti bivaku...

Desno nad bivakom sta se navezala in vstopila. Nekako dve uri sta dobro napredovala, saj sta bolj hodila kot plezala. Svet ni bil posebno težaven in ho- ja jima je dobro odrezala.

Previs! Dani si je steno ogledal z vseh strani ter obujal v spominu napotke, ki mu jih je dal Dušan. Dobro je vedel, da mora, ko bo dosegel polico, pre- stopiti v levo in od tam nadaljevati nad previs, kjer bo dosegel udobno polico. Dal je Ivici nekaj navodil in pričel pleza- ti. Hitro je napredoval in dejstvo, da pravzaprav ni- ti ni varovan, ga ni kaj

posebno motilo. Čutil se je varnega in zanesel se je nase. Dosegel je kritič- no mesto, ozri klin, ki je tod tičal kdo ve kako dol- go, že trdno zabit. Vzpел se je in si ogledoval pre- hod na levo. Ni in ni mu šlo v račun, da bi bilo tod možno prestopiti v zajedo, ki bi ga pripeljala na vrh previsa, ki se je dvigal dobrih šest metrov nad njim. Če bi sam še nekako zlezl do roba in preko njega, dekile, ki je prvič v steni, tega prav gotovo ne bo zmogla. Ta- ko je razmišljal in se ozir- al po steni. Odločil se je, da bo poskusil v desno. Ni vrag, da tudi tod ne bi bilo prehoda, saj je na levo nemo-goče preplezati.

Previdno je robkal za oprimki in se pomikal vi- šje in v desno. Po dobrih treh metrih je dosegel prečko, ki pa je obetala kaj slabe možnosti za na- daljevanje poti. Ni okle- val. Stopiti ni imel kam in prečko je preplezal do- besedno viseč samo za ro- ke. Prsti so ga že pošteno boleli, ko je končno dose- gel rampo, ki je bila približno poldrugi meter nad njim.

Oddahnil si je, čeprav je vedel, da težav s tem še ni konec. Pogled po steni navzgor sicer ni obe- tal nič dobrega. Ker ni bil varovan, je zabil klin, se vzpel in malo počil. De- kle je čakalo približno petnajst metrov pod njim, na dokaj ozkem varovali- šču, do kamor je zlezl pred tem. Dal ji je napot- ke, kako naj prične lesti.

Ni mu sledila! Spustil se je do nje in ji rekel: »Počakaj, te bom prevezal, potem te bom potegnil preko stene!« Ni odgovarjala, ko jo je opa- sal z vrvoja, jo zapustil in se povzpел nazaj na poli- co, kjer je že malo prej zabil klin. Pričel je vleči.

Dekle pa nič! Planila je v jok in jela tožiti, da jo vse boli in da ne more. Kaj storiti? Razmišljal je in takoj ugotovil, da z na- daljevanjem vzpona ne bo nič. Morala bosta sestopi- ti. Zopet se je spustil do nje in ji povedal, da bosta morala nazaj. Po več kot dvehurnih poskusih, da bi spravil dekile preko težav- nega mesta in bi nadalje- vala plezanje, je dokončno odnehal.

Toda s tem, ko se je od- ločil za povratek, težav ni ni bilo konec. Vrv, ki jo je zalučal preko stene, ni dosegla police! Kako naj se spuščata, Ivica nima nobenih izkušenj? Naj njo spusti v negotovo, naj se spušča najprej sam? Zna- šel se je v situaciji, ko re- šitve ni bilo. Dan se je že globoko prevesil v popol-

dne, ko je spoznal, da sta dokončno obtičala. Vreme se je pričelo slabšati. Za- varoval je dekile na ozki polici, kjer je bilo le toli- ko prostora, da je ona se- dela z nogami visečimi preko stene, zanj pa je preostalo le še toliko pro- stora, da je lahko stal. Nekaj časa sta ugičala, kako bosta obvestila tova- riše, prepevala sta pesmi, bolj pa ko se je bližal več- er, se je slabšalo vreme, bolj jima je uhajalo upa- nje na skorajšnjo rešitev iz stene...

o o o

Dušan, Drago in Dori so tega dne uspešno pre- plezali Reyevo smer ter ob mraku izplezali na Oj- strici. Preko Skarij so se vrnili proti Klemen-

